

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про цінні папери та фондовий ринок

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 31, ст. 268)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 514-VI від 17.09.2008, ВВР, 2008, № 50-51, ст.384

№ 692-VI від 18.12.2008, ВВР, 2009, № 17, ст.236

№ 1522-VI від 11.06.2009, ВВР, 2009, № 49, ст.733

№ 2367-VI від 29.06.2010, ВВР, 2010, № 34, ст.486

№ 2388-VI від 01.07.2010, ВВР, 2010, № 37, ст.496

№ 2393-VI від 01.07.2010, ВВР, 2010, № 38, ст.505

№ 2601-VI від 08.10.2010, ВВР, 2011, № 10, ст.65

№ 2756-VI від 02.12.2010, ВВР, 2011, № 23, ст.160

№ 3264-VI від 21.04.2011, ВВР, 2011, № 43, ст.447

№ 3306-VI від 22.04.2011, ВВР, 2011, № 44, ст.471

№ 3461-VI від 02.06.2011, ВВР, 2011, № 51, ст.578

№ 3610-VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, № 7, ст.53

№ 3831-VI від 06.10.2011, ВВР, 2012, № 22, ст.211

№ 4093-VI від 09.12.2011, ВВР, 2012, № 27, ст.285

Кодексом

№ 4651-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88

Законами

№ 5034-VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, № 23, ст.222

№ 5042-VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, № 26, ст.264

№ 5080-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 29, ст.337

№ 5178-VI від 06.07.2012, ВВР, 2013, № 39, ст.517

№ 5518-VI від 06.12.2012, ВВР, 2014, № 8, ст.90

№ 400-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 14, ст.256

№ 406-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.712

№ 407-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.713

№ 1206-VII від 15.04.2014, ВВР, 2014, № 24, ст.885

№ 1586-VII від 04.07.2014, ВВР, 2014, № 33, ст.1162

№ 289-VIII від 07.04.2015, ВВР, 2015, № 25, ст.188

№ 424-VIII від 14.05.2015, ВВР, 2015, № 30, ст.270

№ 701-VIII від 17.09.2015, ВВР, 2015, № 46, ст.426

№ 1983-VIII від 23.03.2017, ВВР, 2017, № 25, ст.289

№ 1984-VIII від 23.03.2017, ВВР, 2018, № 10, ст.52

№ 2210-VIII від 16.11.2017, ВВР, 2018, № 6-7, ст.38

№ 2418-VIII від 15.05.2018, ВВР, 2018, № 33, ст.249

№ 293-IX від 14.11.2019, ВВР, 2020, № 6, ст.32

№ 440-IX від 14.01.2020}

{У тексті Закону, крім розділу VII "Прикінцеві положення", слова "Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку" в усіх відмінках замінено словами "Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку" у відповідному відмінку згідно із Законом № 3610-VI від 07.07.2011}

Цей Закон регулює відносини, що виникають під час розміщення, обігу цінних паперів і провадження професійної діяльності на фондовому ринку, з метою забезпечення відкритості та ефективності функціонування фондового ринку.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) асоційована особа - чоловік або дружина, прямі родичі особи (батько, мати, діти, рідні брати та сестри, дід, баба, онуки), прямі родичі чоловіка чи дружини особи, чоловік або дружина прямого родича;

2) викуп цінних паперів - придбання емітентом або особою, що видала цінний папір, розміщених ним або виданих нею цінних паперів;

3) випуск цінних паперів - сукупність певного виду емісійних цінних паперів одного емітента, однієї номінальної вартості, які мають однакову форму випуску і міжнародний ідентифікаційний номер, та забезпечують їх власникам однакові права незалежно від часу придбання і способу їх емісії;

4) делістинг - процедура виключення цінних паперів з реєстру фондової біржі, якщо вони не відповідають правилам фондової біржі, з подальшим припиненням їх обігу на фондовій біржі або переведенням у категорію цінних паперів, допущених до обігу без включення до реєстру фондової біржі;

5) емісія - сукупність дій емітента, що провадяться в установленій законодавством послідовності і спрямовані на розміщення емісійних цінних паперів серед їх перших власників;

6) індосамент - передавальний напис на ордерному цінному папері, що посвідчує перехід прав на цінний папір та прав за цінним папером до іншої особи в установленому законодавством порядку;

7) індосант - власник ордерного цінного паперу (його уповноважена особа), який вчиняє індосамент. Індосамент може бути повним (іменним) - виписаним на ім'я (найменування) конкретної особи або бланковим (на пред'явника) - виписаним без зазначення імені (найменування) особи;

8) котирування - механізм визначення та/або фіксації на фондовій біржі ринкової ціни емісійного цінного паперу, що перебуває в обігу на такій біржі;

9) лістинг - сукупність процедур із включення цінних паперів до реєстру фондової біржі та здійснення контролю за відповідністю цінних паперів і емітента умовам та вимогам, установленим у правилах фондової біржі;

10) міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів - номер (код), що дозволяє однозначно ідентифікувати цінні папери або інший фінансовий інструмент та присвоєння якого передбачено законами України;

11) обіг цінних паперів - вчинення правочинів, пов'язаних з переходом прав на цінні папери і прав за цінними паперами, крім договорів, що укладаються у процесі емісії, при викупі цінних паперів їх емітентом та купівлі-продажу емітентом викуплених цінних паперів;

11¹) особа, яка здійснює управлінські функції, - фізична особа, яка:

а) входить до складу наглядової ради або виконавчого органу юридичної особи; або

б) не входить до складу наглядової ради або виконавчого органу юридичної особи, але має постійний доступ до інсайдерської інформації, що прямо чи опосередковано стосується юридичної особи, та має повноваження ухвалювати управлінські рішення, що впливають на подальший розвиток і комерційні перспективи юридичної особи;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 11¹ згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

11²) оферент цінних паперів (далі - оферент) - фізична або юридична особа, яка є власником цінних паперів та здійснює публічну пропозицію на умовах публічного договору продажу таких цінних паперів;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 11² згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

12) перший власник - особа, яка набула права власності на цінні папери безпосередньо від емітента або особи, яка видала неемісійний цінний папір, чи андеррайтера;

13) погашення емісійних цінних паперів - сукупність дій емітента та власників цінних паперів, що здійснюються в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку та пов'язані з виконанням емітентом зобов'язань за борговими емісійними цінними паперами та іншими емісійними цінними паперами в установлених законом випадках шляхом виплати власникам таких цінних паперів номінальної вартості цінних паперів та доходу за такими цінними паперами (якщо це передбачено проспектом цінних паперів або рішенням про емісію цінних паперів) або постачання (надання) товарів (послуг), або конвертації цінних паперів у строки, передбачені проспектом цінних паперів або рішенням про емісію цінних паперів, та скасування реєстрації випуску цінних паперів;

{Пункт 13 частини першої статті 1 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

13¹) посадові особи емітента - фізичні особи - голова та члени наглядової ради, виконавчого органу, ревізійної комісії, ревізор емітента, а також голова та члени іншого органу емітента, якщо утворення такого органу передбачено статутом товариства, а для емітента - юридичної особи публічного права - керівник та заступники керівника такої юридичної особи;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 13¹ згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

14) посадові особи професійного учасника фондового ринку - голова та члени наглядової ради, голова та члени колегіального виконавчого органу (голова одноосібного виконавчого органу і його заступники), голова та члени ревізійної комісії (ревізори), корпоративний секретар, головний бухгалтер, голова та члени інших органів професійного учасника фондового ринку, утворення яких передбачено його статутом;

15) проспект цінних паперів (далі - проспект) - документ, який оформлюється при здійсненні публічної пропозиції цінних паперів та містить інформацію відповідно до вимог, визначених законом;

{Пункт 15 частини першої статті 1 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

16) пруденційні нормативи - кількісні та якісні показники, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з метою здійснення пруденційного нагляду, обов'язкові для дотримання професійними учасниками фондового ринку;

16¹) регульована інформація на фондовому ринку (далі - регульована інформація) - регулярна та особлива інформація про емітента, інсайдерська інформація, інформація про власників голосуючих акцій понад порогові значення пакетів акцій, інша інформація, яка підлягає розміщенню в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 16¹ згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

17) регульований (організаційно оформлений) фондовий ринок - фондова біржа, що функціонує постійно на підставі відповідної ліцензії, виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку, і забезпечує проведення регулярних торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами за встановленими правилами, а також організовує централізоване укладання і виконання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів;

18) розміщення цінних паперів - відчуження цінних паперів у процесі їх емісії у порядку, встановленому законодавством, та з урахуванням положень проспекту;

{Пункт 18 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

19) строк обігу облігацій - строк, який починається з дня, що настає за днем реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення облігацій і видачі свідоцтва про реєстрацію випуску облігацій, та закінчується днем, що передує дню початку погашення таких облігацій відповідно до проспекту або рішення про емісію цінних паперів;

{Пункт 19 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

20) фінансові інструменти - цінні папери, строкові контракти (ф'ючерси), відсоткові строкові контракти (форварди), строкові контракти на обмін (на певну дату в майбутньому)

у разі залежності ціни від відсоткової ставки, валютного курсу або фондового індексу (відсоткові, курсові чи індексні свопи), опціони, що дають право на купівлю або продаж будь-якого із зазначених фінансових інструментів, у тому числі тих, що передбачають грошову форму оплати (курсів та відсоткові опціони).

2. Терміни "ділова репутація", "істотна участь", "контролер", "контроль", "пов'язана особа" та "структура власності" вживаються у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг".

Термін "принцип мовчазної згоди" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності".

{Частина другу статті 1 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Терміни "порогові значення пакета акцій" та "значний пакет акцій" вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про акціонерні товариства".

{Частина другу статті 1 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Термін "номінальний утримувач" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про депозитарну систему України".

{Частина другу статті 1 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

{Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2601-VI від 08.10.2010, № 3264-VI від 21.04.2011; в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

{Зміни до статті 1 див. в Законі № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 2. Фондовий ринок

1. Фондовий ринок (ринок цінних паперів) - сукупність учасників фондового ринку та правовідносин між ними щодо розміщення, обігу та обліку цінних паперів і похідних (деривативів).

2. Учасники фондового ринку - емітенти (у тому числі іноземні) або особи, що видали неемісійні цінні папери, інвестори в цінні папери, інституційні інвестори, професійні учасники фондового ринку, об'єднання професійних учасників фондового ринку, у тому числі саморегулювні організації професійних учасників фондового ринку.

{Абзац перший частини другої статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Емітент - юридична особа, у тому числі Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, Автономна Республіка Крим або міська рада, а також держава в особі уповноважених нею органів державної влади чи міжнародна фінансова організація, які від свого імені розміщують емісійні цінні папери та беруть на себе зобов'язання за ними перед їх власниками.

{Абзац другий частини другої статті 2 в редакції Закону № 400-VII від 04.07.2013; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1586-VII від 04.07.2014}

Іноземний емітент - юридична особа, яка створена відповідно до законодавства іншої держави та здійснює емісію цінних паперів на території України, або юридична особа, цінні папери якої зареєстровані відповідно до законодавства іншої держави та допуск до обігу на території України яких надано Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Частина другу статті 2 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Міжнародні фінансові організації вважаються іноземними емітентами.

{Частина другу статті 2 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Відповідно до **Закону України "Про санкції"** можуть бути заборонені або обмежені емісія та обіг цінних паперів емітента, який створений відповідно до законодавства держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у **статті 1 Закону України "Про оборону України"**, та/або який прямо чи опосередковано контролюється особами, які є резидентами зазначеної держави.

{Частина другу статті 2 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Особа, яка видала неемісійний цінний папір, - фізична або юридична особа, яка від свого імені видає (заповнює) сертифікат неемісійного цінного паперу та бере на себе зобов'язання за таким цінним папером перед його власником.

Інвестори в цінні папери - фізичні та юридичні особи, резиденти і нерезиденти, які набули права власності на цінні папери з метою отримання доходу від вкладених коштів та/або набуття відповідних прав, що надаються власнику цінних паперів відповідно до законодавства. Інституційними інвесторами є інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди), інвестиційні фонди, взаємні фонди інвестиційних компаній, недержавні пенсійні фонди, фонди банківського управління, страхові компанії, інші фінансові установи, які здійснюють операції з фінансовими активами в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, - також за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів.

Особливості інвестування інституційними інвесторами визначаються законом.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку - неприбуткове об'єднання професійних учасників фондового ринку, які провадять професійну діяльність на ринку цінних паперів, а саме: з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності та управління активами інституційних інвесторів.

Саморегулівна організація професійних учасників фондового ринку - неприбуткове об'єднання учасників фондового ринку, що провадять професійну діяльність на фондовому ринку з торгівлі цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів, депозитарну діяльність, крім депозитаріїв, утворене відповідно до критеріїв та вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Професійні учасники фондового ринку - юридичні особи, утворені в організаційно-правовій формі акціонерних товариств або товариств з обмеженою відповідальністю, які на

підставі ліцензії, виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, провадять на фондовому ринку професійну діяльність, види якої визначені законами України, а також Центральний депозитарій цінних паперів.

{Абзац одинадцятий частини другої статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

{Частина друга статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2367-VI від 29.06.2010; в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

{Частина третю статті 2 виключено на підставі Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

{Зміни до статті 2 див. в Законі № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 3. Цінні папери та їх класифікація

1. Цінним папером є документ установленної форми з відповідними реквізитами, що посвідчує грошове або інше майнове право, визначає взаємовідносини емітента цінного папера (особи, яка видала цінний папір) і особи, що має права на цінний папір, та передбачає виконання зобов'язань за таким цінним папером, а також можливість передачі прав на цінний папір та прав за цінним папером іншим особам.

{Частина перша статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012; в редакції Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

2. Неемісійні цінні папери можуть існувати виключно в документарній формі і за формою випуску можуть бути лише ордерними або на пред'явника. Неемісійні цінні папери можуть видаватися та існувати виключно в документарній формі як паперові або як електронні документи. Перелік цінних паперів, що можуть видаватися як електронні документи, визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

{Частина друга статті 3 в редакції Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

{Зміни до частини другої статті 3 див. в Законі № 5080-VI від 05.07.2012}

3. Цінні папери за формою існування поділяються на бездокументарні цінні папери та документарні цінні папери.

Бездокументарним цінним папером є обліковий запис на рахунку в цінних паперах у системі депозитарного обліку цінних паперів.

Документарним цінним папером є паперовий або електронний документ, оформлений у визначеній законодавством формі, що містить найменування виду цінного папера, а також визначені законодавством реквізити.

{Частина третя статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1522-VI від 11.06.2009; в редакції Законів № 407-VII від 04.07.2013, № 5178-VI від 06.07.2012}

4. Цінні папери за формою випуску можуть бути на пред'явника, іменні або ордерні.

Права на цінний папір та права за цінним папером, що існує в документарній формі, належать:

пред'явникові цінного папера (цінний папір на пред'явника);

особі, зазначеній в цінному папері (іменний цінний папір);

особі, зазначений в цінному папері, яка може сама реалізувати такі права або призначити своїм наказом іншу уповноважену особу (ордерний цінний папір).

Ордерні цінні папери можуть існувати виключно в документарній формі.

Права на цінний папір та права за цінним папером, що існують в бездокументарній формі, належать власникові рахунка в цінних паперах, відкритого в депозитарній установі, у разі зарахування цінних паперів на депозит нотаріуса - відповідному кредиторіві.

Емітент цінних паперів на пред'явника не має права на отримання із системи депозитарного обліку цінних паперів інформації про власників таких цінних паперів у будь-якій формі, крім випадків, передбачених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Емітент іменних цінних паперів має право на отримання із системи депозитарного обліку цінних паперів інформації про власників таких цінних паперів у формі реєстру власників іменних цінних паперів.

Іменні емісійні цінні папери існують виключно в бездокументарній формі.

Емісійні цінні папери на пред'явника можуть бути переведені в бездокументарну форму існування шляхом депонування таких цінних паперів на рахунках у цінних паперах у Центральному депозитарії цінних паперів або Національному банку України відповідно до компетенції, встановленої [Законом України "Про депозитарну систему України"](#) (знерухомлені) в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку. Емісійні цінні папери на пред'явника, що існують в бездокументарній формі, не можуть бути переведені в документарну форму.

{Частина четверта статті 3 в редакції Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

5. В Україні у цивільному обороті можуть бути такі групи цінних паперів:

1) пайові цінні папери, які засвідчують участь власника таких цінних паперів (інвестора) у статутному капіталі та/або активах емітента (у тому числі активах, які знаходяться в управлінні емітента) та надають власнику зазначених цінних паперів (інвестору) право на отримання частини прибутку (доходу), зокрема у вигляді дивідендів, та інші права, встановлені законодавством, а також проспектом цінних паперів або рішенням про емісію цінних паперів. До пайових цінних паперів відносяться:

{Абзац перший пункту 1 частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5080-VI від 05.07.2012; в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

- а) акції;
- б) інвестиційні сертифікати;
- в) сертифікати ФОН;

{Пункт 1 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "в" згідно із Законом № 692-VI від 18.12.2008}

- г) акції корпоративного інвестиційного фонду.

{Пункт 1 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "г" згідно із Законом № 5080-VI від 05.07.2012}

{Пункт 1 частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 692-VI від 18.12.2008}

2) боргові цінні папери - цінні папери, що посвідчують відносини позики і передбачають зобов'язання емітента або особи, яка видала неемісійний цінний папір, сплатити у визначений строк кошти, передати товари або надати послуги відповідно до зобов'язання. До боргових цінних паперів відносяться:

{Абзац перший пункту 2 частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами № 3461-VI від 02.06.2011, № 5042-VI від 04.07.2012}

- а) облігації підприємств;
- б) державні облігації України;
- в) облігації місцевих позик;
- г) казначейські зобов'язання України;
- г) ощадні (деPOSITNІ) сертифікати;
- д) векселі;
- е) облігації міжнародних фінансових організацій;

{Пункт 2 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "е" згідно із Законом № 400-VII від 04.07.2013}

- є) облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

{Пункт 2 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "є" згідно із Законом № 1586-VII від 04.07.2014}

3) іпотечні цінні папери - цінні папери, випуск яких забезпечено іпотечним покриттям (іпотечним пулом) та які посвідчують право власників на отримання від емітента належних їм коштів. До іпотечних цінних паперів відносяться:

- а) іпотечні облігації;
- б) іпотечні сертифікати;
- в) заставні;

{Підпункт "г" пункту 3 частини п'ятої статті 3 виключено на підставі Закону № 692-VI від 18.12.2008}

4) приватизаційні цінні папери - цінні папери, які посвідчують право власника на безоплатне одержання у процесі приватизації частки майна державних підприємств, державного житлового фонду, земельного фонду;

5) похідні цінні папери - цінні папери, механізм випуску та обігу яких пов'язаний з правом на придбання чи продаж протягом строку, встановленого договором, цінних паперів, інших фінансових та/або товарних ресурсів;

6) товаророзпорядчі цінні папери - цінні папери, які надають їхньому держателю право розпоряджатися майном, вказаним у цих документах.

6. Держава може розміщувати на міжнародних фондових ринках облігації зовнішніх державних позик України та державні деривативи.

{Статтю 3 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 701-VIII від 17.09.2015}

Стаття 4. Перехід прав на цінні папери та прав за цінними паперами

1. До особи, яка набула право на цінний папір, одночасно переходять у сукупності всі права, які ним посвідчуються (права за цінним папером), крім випадків, установлених законом або правочином.

Обмеження прав на цінні папери або прав за цінними паперами може бути встановлено тільки у випадках і в порядку, що передбачені законом.

2. Права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в документарній формі у паперовому вигляді, переходять шляхом вручення такого цінного папера іншій особі, а порядок переходу права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в документарній формі як електронний документ, визначається Національним банком України - для фінансових банківських векселів та Кабінетом Міністрів України - для фінансових казначейських векселів.

Права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в бездокументарній формі, переходять у порядку, визначеному для переходу прав на іменні цінні папери.

Перехід прав на знерухомлені цінні папери на пред'явника і реалізація прав за ними потребує обов'язкової ідентифікації власника депозитарною установою, що веде рахунок у цінних паперах такого власника.

Реєстр власників цінних паперів на пред'явника не складається.

3. Права на іменний цінний папір та права за іменним цінним папером переходять до іншої особи у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України.

Інформацію про власників іменних цінних паперів емітент одержує у формі реєстру власників іменних цінних паперів. Перехід прав на іменні цінні папери і реалізація прав за ними потребує обов'язкової ідентифікації власника депозитарною установою, що веде рахунок у цінних паперах (крім випадку, коли облік прав на цінні папери власника здійснюється на рахунку номінального утримувача в установленому законодавством порядку) такого власника.

{Абзац другий частини третьої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

4. Право власності на ордерний цінний папір переходить іншій особі шляхом вчинення на ордерному цінному папері передавального запису (індосаменту). Індосамент може бути бланковим - без зазначення особи, стосовно якої повинні бути виконані зобов'язання, або ордерним - із зазначенням такої особи.

5. Особливості переходу прав на цінні папери та прав за цінними паперами встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та правочином.

{Стаття 4 в редакції Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 5. Виконання зобов'язань за цінним папером

1. Особа, яка розмістила (видала) ордерний цінний папір, та індосанти за ним відповідають перед його законним володільцем солідарно, якщо інше не встановлено законом. У разі задоволення вимоги законного володільця ордерного цінного паперу про виконання посвідченого цим папером зобов'язання однією або кількома особами з числа тих, хто має такі зобов'язання, особи, що індосували цінний папір, набувають право зворотної вимоги (регресу) щодо інших осіб, які мають зобов'язання за цінним папером.

{Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

2. Відмова від виконання зобов'язання, посвідченого цінним папером, з посиланням на відсутність підстави зобов'язання або на його недійсність не допускається.

3. Доходи за емісійними цінними паперами сплачуються у порядку, передбаченому законодавством про депозитарну систему України.

{Статтю 5 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 5¹. Особливості укладання, зміни, розірвання та виконання договорів купівлі-продажу цінних паперів

1. Договір купівлі-продажу цінних паперів, що укладається на фондовій біржі, вважається укладеним з моменту фіксації такою фондовою біржею факту укладення договору відповідно до її правил.

Зазначений договір не може бути розірваний, крім випадків, передбачених законом.

2. Максимальні строки виконання договорів купівлі-продажу цінних паперів встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Розділ I доповнено статтею 5¹ згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 5². Конвертація цінних паперів

1. Конвертація цінних паперів - обмін цінних паперів одного випуску на цінні папери іншого випуску цього ж емітента.

2. Рішення про проведення конвертації приймається органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення.

3. При проведенні конвертації емітент зобов'язаний здійснити викуп цінних паперів, що конвертуються, у їх власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації.

Порядок повідомлення власників цінних паперів про проведення конвертації цінних паперів, порядок повідомлення емітента власниками цінних паперів про згоду (або незгоду) з рішенням про проведення конвертації і строк, у який цінні папери мають бути пред'явлені їх власниками для викупу, повинні бути передбачені рішенням відповідного органу емітента про проведення конвертації.

Викуп цінних паперів у власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації, здійснюється за ринковою вартістю, але не нижче ніж номінальна вартість таких цінних паперів.

Ринкова вартість визначається:

за біржовим курсом - для цінних паперів, які включені до біржового списку фондової біржі;

за вартістю, визначеною незалежним оцінювачем відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, - для цінних паперів, які не включені до біржового списку фондової біржі.

4. Після проведення розрахунків з власниками цінних паперів реєстрація випуску цінних паперів, що конвертуються, підлягає скасуванню в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Порядок проведення конвертації встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Особливості конвертації цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюються законодавством про інституту спільного інвестування.

6. Положення цієї статті не застосовуються до облігацій зовнішніх державних позик України та державних деривативів, що розміщуються на міжнародних фондових ринках.

{Статтю 5² доповнено частиною шостою згідно із Законом № 701-VIII від 17.09.2015}

{Закон доповнено статтею 5² згідно із Законом № 5080-VI від 05.07.2012}

Розділ II ВИДИ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Стаття 6. Акції

1. Акція - іменний цінний папір, який посвідчує майнові права його власника (акціонера), що стосуються акціонерного товариства, включаючи право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та право на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, право на управління акціонерним товариством, а також немайнові права, передбачені **Цивільним кодексом України** та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

{Абзац перший частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5080-VI від 05.07.2012}

Акція є неподільною. Порядок реалізації прав співвласників акції (акцій) визначається **Цивільним кодексом України** та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

{Частина першу статті 6 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 1522-VI від 11.06.2009}

{Частина перша статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1522-VI від 11.06.2009}

2. Акціонер приватного та публічного товариства має переважне право на придбання акцій додаткової емісії.

Переважним правом акціонера визнається:

право акціонера - власника простих акцій придбавати у процесі емісії товариством прості акції пропорційно частці належних йому простих акцій у загальній кількості емітованих простих акцій, крім випадку прийняття загальними зборами акціонерів рішення про невикористання такого права;

{Абзац третьої частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

право акціонера - власника привілейованих акцій придбавати у процесі емісії товариством привілейовані акції цього або нового класу, якщо акції такого класу надають їх власникам перевагу щодо черговості отримання дивідендів чи виплат у разі ліквідації товариства, пропорційно частці належних акціонеру привілейованих акцій певного класу в загальній кількості привілейованих акцій цього класу, крім випадку прийняття загальними зборами акціонерів рішення про невикористання такого права.

{Абзац четвертий частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Порядок реалізації переважного права на придбання акцій додаткової емісії встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Статтю 6 доповнено частиною згідно із Законом № 514-VI від 17.09.2008}

3. Емітентом акцій є тільки акціонерне товариство. Порядок прийняття відповідним органом акціонерного товариства рішення про розміщення акцій визначається законом, що регулює питання утворення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

Акції існують виключно в бездокументарній формі.

{Частина третьої статті 6 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 1522-VI від 11.06.2009 - зміна набирає чинності з 29 жовтня 2010 року}

4. Акція має номінальну вартість, установлену в національній валюті. Мінімальна номінальна вартість акції не може бути меншою, ніж одна копійка.

5. Акціонерне товариство розміщує тільки іменні акції. У разі існування акцій у документарній формі власникові акцій видається сертифікат акції (акцій).

У сертифікаті акції (акцій) зазначаються вид цінного паперу, найменування акціонерного товариства, серія і номер сертифіката, міжнародний ідентифікаційний номер цінного паперу, тип і клас акцій, номінальна вартість акції, кількість акцій, що належить власникові за таким сертифікатом, ім'я (найменування) власника, підпис керівника емітента або іншої уповноваженої особи.

{Абзац другої частини п'ятої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1206-VII від 15.04.2014}

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку можуть встановлюватися додаткові реквізити сертифіката акції (акцій).

{Частина п'ята статті 6 в редакції Закону № 1522-VI від 11.06.2009}

6. Акціонерне товариство розміщує акції двох типів - прості та привілейовані.

7. Прості акції надають їх власникам право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів, на участь в управлінні акціонерним

товариством, на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації та інші права, передбачені законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств. Прості акції надають їх власникам однакові права.

Прості акції не підлягають конвертації у привілейовані акції або інші цінні папери акціонерного товариства.

Надання будь-яких гарантій щодо отримання доходу (дивідендів) за простими акціями забороняється.

{Частина сьому статті 6 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

8. Привілейовані акції надають їх власникам переважні, стосовно власників простих акцій, права на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, а також надають права на участь в управлінні акціонерним товариством у випадках, передбачених статутом і законом, який регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

9. Акціонерне товариство розміщує привілейовані акції різних класів (з різним обсягом прав), якщо така можливість передбачена його статутом. У такому разі у проспекті або рішенні про емісію цінних паперів зазначається черговість отримання дивідендів і виплат з майна ліквідованого товариства для кожного класу привілейованих акцій, розміщених акціонерним товариством, яка встановлюється статутом товариства. Привілейовані акції певних класів можуть бути конвертовані у прості акції або у привілейовані акції інших класів, якщо це передбачено проспектом або рішенням про емісію цінних паперів.

{Абзац перший частини дев'ятої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Частка привілейованих акцій у статутному капіталі акціонерного товариства не може перевищувати 25 відсотків.

{Частина дев'ята статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

10. Реєстрацію випуску акцій здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку. Обіг акцій дозволяється після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення акцій та видачі свідоцтва про реєстрацію випуску акцій.

11. Особливості емісії, обігу, обліку та викупу акцій корпоративних інвестиційних фондів визначаються законодавством.

Стаття 6¹. Акції корпоративного інвестиційного фонду

1. Акція корпоративного інвестиційного фонду - цінний папір, емітентом якого є корпоративний інвестиційний фонд та який посвідчує майнові права його власника (учасника корпоративного інвестиційного фонду), включаючи право на отримання дивідендів (для закритого корпоративного інвестиційного фонду), частини майна корпоративного інвестиційного фонду у разі його ліквідації, право на управління корпоративним інвестиційним фондом, а також немайнові права, передбачені законодавством про інститути спільного інвестування.

2. Акції корпоративного інвестиційного фонду є виключно простими та існують у бездокументарній формі.

3. Строк розміщення акцій відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів не обмежується.

4. Акції корпоративного інвестиційного фонду можуть надавати його власнику право на отримання доходу у вигляді дивідендів, крім відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів.

5. Особливості емісії, обігу, обліку та погашення акцій корпоративного інвестиційного фонду визначаються законодавством про інститути спільного інвестування.

{Закон доповнено статтею 6¹ згідно із Законом № 5080-VI від 05.07.2012}

Стаття 7. Облігації

1. Облігація - цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником коштів, визначає відносини позики між власником облігації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облігації її номінальну вартість у передбачений проспектом або рішенням про емісію цінних паперів (для державних облігацій України - умовами їх розміщення) строк та виплатити доход за облігацією, якщо інше не передбачено проспектом або рішенням про емісію цінних паперів (для державних облігацій України - умовами їх розміщення).

{Абзац перший частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Перехід права власності на облігації емітента до іншої особи не є підставою для звільнення емітента від виконання зобов'язань, що підтверджуються облігацією.

{Частина першу статті 7 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

{Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами № 3461-VI від 02.06.2011, № 5042-VI від 04.07.2012, № 2210-VIII від 16.11.2017}

2. Облігації можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

{Частина друга статті 7 в редакції Закону № 3461-VI від 02.06.2011}

3. Емітент, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, може здійснювати емісію відсоткових, цільових та дисконтних облігацій.

{Абзац перший частини третьої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Відсоткові облігації - облігації, за якими передбачається виплата відсоткових доходів або за якими відсоткова ставка дорівнює нулю.

{Абзац другий частини третьої статті 7 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Цільові облігації - облігації, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг відповідно до вимог, встановлених проспектом або рішенням про емісію цінних паперів (для державних облігацій України - умовами їх розміщення), а також шляхом сплати коштів власнику таких облігацій у випадках та

порядку, передбачених проспектом або рішенням про емісію цінних паперів, облігацій (для державних облігацій України - умовами їх розміщення).

{Абзац третій частини третьої статті 7 в редакції Закону № 3461-VI від 02.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Дисконтні облігації - облігації, що розміщуються за ціною, нижчою ніж їх номінальна вартість. Різниця між ціною придбання та номінальною вартістю облігації, яка виплачується власнику облігації під час її погашення становить доход (дисконт) за облігацією.

{Абзац четвертий частини третьої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

{Частина третя статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

4. Облігації можуть розміщуватися з фіксованим строком погашення, єдиним для всього випуску. Дострокове погашення облігацій за вимогою їх власників дозволяється у разі, коли така можливість передбачена проспектом або рішенням про емісію цінних паперів (для державних облігацій України - умовами їх розміщення), яким визначені порядок встановлення ціни дострокового погашення облігацій і строк, у який облігації можуть бути пред'явлені для дострокового погашення.

{Частина четверта статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5042-VI від 04.07.2012, № 2210-VIII від 16.11.2017}

5. Погашення відсоткових та дисконтних облігацій здійснюється виключно коштами, крім конвертованих облігацій підприємств, погашення яких здійснюється в порядку, встановленому статтею 8³ цього Закону. Погашення цільових облігацій здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг, а також сплати коштів власнику таких облігацій у випадках та порядку, передбачених проспектом або рішенням про емісію цінних паперів (для державних облігацій України - умовами їх розміщення). Емітент облігацій протягом 15 днів після закінчення погашення облігацій (крім державних облігацій та облігацій міжнародних фінансових організацій) подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіт про результати погашення облігацій за формою та в порядку, встановленими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Частина п'ята статті 7 в редакції Закону № 3461-VI від 02.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012; в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

6. Облігація має номінальну вартість, визначену в національній валюті, кратну 1 гривні, а якщо це передбачено проспектом облігацій (рішенням про розміщення облігацій, а для державних облігацій - умовами їх розміщення), - в іноземній валюті, кратну одиниці такої іноземної валюти.

{Частина шоста статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012; в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

7. Емітент може розміщувати іменні облігації та облігації на пред'явника. Обіг облігацій дозволяється після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та

фондового ринку звіту про результати розміщення облігацій та видачі свідоцтва про реєстрацію випуску облігацій.

{Частина восьму статті 7 виключено на підставі Закону № 3461-VI від 02.06.2011}

9. Продаж облігацій здійснюється в національній валюті, а якщо це передбачено законодавством та проспектом або рішенням про емісію цінних паперів відповідного випуску облігацій (для державних облігацій України - умовами їх розміщення), - в іноземній валюті.

{Частина дев'ята статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5042-VI від 04.07.2012, № 2210-VIII від 16.11.2017}

{Частина десяту статті 7 виключено на підставі Закону № 3461-VI від 02.06.2011}

Стаття 8. Облігації підприємств

1. Облігації підприємств розміщуються юридичними особами тільки після повної сплати свого статутного капіталу.

Облігації підприємств підтверджують зобов'язання емітента за ними та не дають право на участь в управлінні емітентом.

2. Не допускається розміщення облігацій підприємств для формування і поповнення статутного капіталу емітента, а також покриття збитків від господарської діяльності шляхом зарахування доходу від продажу облігацій як результату поточної господарської діяльності.

3. Юридична особа має право розміщувати відсоткові та/або дисконтні облігації на суму, яка не перевищує трикратного розміру власного капіталу або розміру забезпечення, що надається їй з цією метою третіми особами.

Порядок емісії, обігу та викупу цільових облігацій підприємств встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Частина третю статті 8 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 3461-VI від 02.06.2011}

{Частина третя статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3461-VI від 02.06.2011}

{Частина четверту статті 8 виключено на підставі Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

5. Рішення про емісію облігацій підприємств приймається відповідним органом управління емітента згідно з нормами законів, що регулюють порядок створення, діяльності та припинення юридичних осіб відповідної організаційно-правової форми.

{Абзац перший частини п'ятої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Кошти, залучені від емісії цільових облігацій підприємств, використовуються на цілі, визначені проспектом або рішенням про емісію таких облігацій.

{Частина п'яту статті 8 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 3461-VI від 02.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

6. Реєстрацію випуску облігацій підприємств здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

7. Емітент облігацій підприємств може прийняти рішення про продовження визначених проспектом або рішенням про емісію цінних паперів строків обігу та погашення облігацій у разі викупу ним усього відповідного випуску (серії) облігацій або згоди на продовження таких строків усіх власників відповідного випуску (серії) облігацій. У разі такого викупу його ціна не може бути меншою ніж номінальна вартість облігацій.

Тривалість періоду, на який можуть бути продовжені строки обігу та погашення облігацій підприємств, не може перевищувати тривалості періоду, визначеного проспектом або рішенням про емісію цінних паперів.

Повторне продовження строків обігу та погашення облігацій підприємств не допускається.

Порядок продовження строків обігу та погашення облігацій підприємств встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Статтю 8 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2601-VI від 08.10.2010; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 8¹. Цільові облігації підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва

1. Емісію цільових облігацій підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва, може здійснювати юридична особа, яка згідно із законодавством має право на виконання функцій замовника будівництва такого об'єкта, або юридична особа, що уклала договір участі у будівництві житла з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, що мають право власності, оренди чи постійного користування земельною ділянкою, на якій буде розташовано об'єкт житлового будівництва, яким забезпечуватиметься виконання зобов'язань за цільовими облігаціями.

2. Емітент цільових облігацій підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва, не має права вчиняти будь-які дії, наслідком яких може бути встановлення обтяження на такий об'єкт (частину об'єкта) житлового будівництва, земельну ділянку, яка призначена для спорудження об'єкта житлового будівництва, та майнові права на них.

3. У разі прийняття органами місцевого самоврядування або органами виконавчої влади за їх ініціативою у випадках та порядку, передбачених законом, рішення, що має наслідком зміну користувача земельної ділянки, яка призначена для спорудження об'єкта житлового будівництва, що фінансується із залученням коштів фізичних та/або юридичних осіб шляхом емісії цільових облігацій підприємств, у відповідному місцевому бюджеті передбачаються видатки для відшкодування збитків власникам таких облігацій. Спори про відшкодування таких збитків зазначених власників вирішуються відповідно до закону.

Порядок визначення розміру зазначених збитків та здійснення відшкодування встановлюються Кабінетом Міністрів України.

{Закон доповнено статтею 8¹ згідно із Законом № 3461-VI від 02.06.2011}

Стаття 8². Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

1. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

2. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій.

Кошти, залучені Фондом гарантування вкладів фізичних осіб від розміщення облігацій, використовуються виключно для фінансування напрямів, передбачених [Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб"](#).

3. Умови розміщення та погашення облігацій встановлюються Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до законодавства.

4. Порядок проведення операцій, пов'язаних з розміщенням цих облігацій, встановлюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Витрати на підготовку розміщення, а також на розміщення, погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, виплату доходів здійснюються відповідно до умов розміщення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за рахунок коштів Фонду.

6. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути іменними або на пред'явника. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

7. Продаж облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюється в національній валюті.

8. Виплата доходів і погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюються коштами або облігаціями Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інших видів за згодою сторін.

{Частина восьма статті 8² із змінами, внесеними згідно із [Законом № 2210-VIII від 16.11.2017](#)}

9. Вимоги до емітентів та суми облігацій, які має право розміщувати емітент, встановлені [статтею 8](#) цього Закону, не поширюються на Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.

{Закон доповнено [статтею 8² згідно із \[Законом № 1586-VII від 04.07.2014\]\(#\)}](#)

Стаття 8³. Конвертовані облігації підприємств

1. Конвертовані облігації підприємств - облігації, емісія яких здійснюється акціонерним товариством та передбачає зобов'язання емітента з виплати доходів, погашення облігацій шляхом конвертації таких облігацій на відповідну кількість акцій цього емітента або шляхом виплати номінальної вартості такої облігації за вибором

власника такої облігації у порядку, передбаченому проспектом або рішенням про емісію цінних паперів.

2. Емітент конвертованих облігацій підприємств може здійснювати емісію виключно іменних облігацій.

3. Порядок емісії, обігу, погашення та скасування реєстрації випуску конвертованих облігацій підприємств встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Реєстрацію випуску конвертованих облігацій підприємств здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

{Закон доповнено статтею 8^з згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 9. Облігації місцевих позик

1. До облігацій місцевих позик належать облігації внутрішніх та зовнішніх місцевих позик.

Рішення про розміщення облігацій місцевих позик приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим або міська рада відповідно до вимог, установлених бюджетним законодавством.

2. Реєстрацію випуску облігацій місцевих позик здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

3. Особливості погашення та реалізації прав за облігаціями місцевих позик визначаються проспектом або рішенням про емісію цінних паперів.

{Частина третя статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5042-VI від 04.07.2012, № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 10. Державні облігації України

1. Державні облігації України можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

2. Державні облігації України поділяються на облігації внутрішніх державних позик України, облігації зовнішніх державних позик України та цільові облігації внутрішніх державних позик України.

3. Облігації внутрішніх державних позик України - державні цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання України щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій. Номінальна вартість облігацій внутрішніх державних позик України може бути визначена в іноземній валюті.

{Частина третя статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4093-VI від 09.12.2011}

4. Цільові облигації внутрішніх державних позик України - облигації внутрішніх державних позик, емісія яких є джерелом фінансування дефіциту державного бюджету в обсягах, передбачених на цю мету законом про Державний бюджет України на відповідний рік, та в межах граничного розміру державного боргу.

Основним реквізитом цільових облигацій внутрішніх державних позик України є зазначення передбаченого законом про Державний бюджет України на відповідний рік напряму використання залучених від розміщення таких облигацій коштів.

Кошти, залучені до Державного бюджету України від розміщення цільових облигацій внутрішніх державних позик України, використовуються виключно для фінансування державних або регіональних програм і проектів на умовах їх повернення в обсягах, передбачених на цю мету законом про Державний бюджет України на відповідний рік. Фінансування здійснюється відповідно до кредитних договорів, що укладаються між державою в особі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну бюджетну політику у сфері управління державним боргом та гарантованим державою боргом, та отримувачем коштів. Умови кредитних договорів повинні відповідати умовам розміщення цільових облигацій внутрішніх державних позик України з обов'язковим установленням дати обслуговування та погашення кредиту за п'ять днів до дати обслуговування та погашення цільових облигацій внутрішніх державних позик України.

{Абзац третьої частини четвертої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5042-VI від 04.07.2012, № 293-IX від 14.11.2019}

5. Облигації зовнішніх державних позик України - державні боргові цінні папери, що розміщуються на міжнародних фондових ринках і підтверджують зобов'язання України відшкодувати пред'явникам цих облигацій їх номінальну вартість з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облигацій.

{Частина п'ята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

6. Емісія державних облигацій України є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Емісія державних облигацій України регулюється законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, яким встановлюються граничні розміри державного зовнішнього та внутрішнього боргу.

Рішення про розміщення облигацій зовнішніх та внутрішніх державних позик України та умови їх розміщення приймається згідно з [Бюджетним кодексом України](#).

{Абзац другої частини сьомої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Розміщення державних облигацій України здійснюється у разі дотримання на кінець року граничних розмірів державного зовнішнього та внутрішнього боргу, передбачених Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

8. Умови розміщення та погашення облигацій внутрішніх державних позик України і цільових облигацій внутрішніх державних позик України, не визначені умовами розміщення, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики, відповідно до законодавства.

{Частина восьма статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

9. Національний банк України виконує операції з обслуговування державного боргу, пов'язані з розміщенням облігацій внутрішніх державних позик та цільових облігацій внутрішніх державних позик України, їх погашенням і виплатою доходів за ними, а також провадить депозитарну діяльність щодо цих цінних паперів. Порядок проведення операцій, пов'язаних з розміщенням цих облігацій, встановлюється Національним банком України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики. Особливості провадження депозитарної діяльності з державними облігаціями України визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним банком України.

{Частина дев'ята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

10. Розміщення, обслуговування та погашення облігацій зовнішніх державних позик України здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну бюджетну політику у сфері управління державним боргом та гарантованим державою боргом, яке може залучати для цього банки, інвестиційні компанії тощо. Відносини між Міністерством фінансів України і цими організаціями регулюються відповідними договорами.

{Частина десята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

11. Витрати на підготовку розміщення, а також на розміщення, погашення державних облігацій України, виплату доходів здійснюються відповідно до умов розміщення державних облігацій України за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у Державному бюджеті України.

12. Державні облігації України можуть бути іменними або на пред'явника.

Державні облігації України можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

{Абзац другий частини дванадцятої статті 10 в редакції Закону № 3461-VI від 02.06.2011}

13. Продаж облігацій внутрішніх державних позик України здійснюється в національній або іноземній валюті, а облігацій зовнішніх державних позик України - у валюті запозичення.

{Частина тринадцята статті 10 в редакції Закону № 4093-VI від 09.12.2011}

14. Виплата доходів і погашення державних облігацій України здійснюється коштами або в іншій формі за згодою сторін.

{Частина чотирнадцята статті 10 в редакції Закону № 701-VIII від 17.09.2015; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 10¹. Облігації міжнародних фінансових організацій

1. Міжнародна фінансова організація - міжнародна організація, яка на умовах, визначених своїм установчим актом, та/або відповідно до міжнародного договору України здійснює емісію облігацій на території України.

Міжнародні фінансові організації можуть здійснювати в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, емісію відсоткових або дисконтних облігацій, у тому числі шляхом здійснення публічної пропозиції.

{Абзац другий частини першої статті 10¹ в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Емісії облігацій міжнародних фінансових організацій обслуговуються у депозитарній системі України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Національним банком України надає дозвіл на здійснення міжнародною фінансовою організацією емісії облігацій. Рішення щодо надання зазначеного погодження або щодо обґрунтованої відмови у такому наданні приймається в установленому порядку протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідного звернення від міжнародної фінансової організації.

{Частина друга статті 10¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Кошти, отримані міжнародними фінансовими організаціями, членом яких є Україна, від розміщення облігацій, використовуються для здійснення такими організаціями операцій відповідно до установчих актів таких організацій та/або міжнародних договорів України згідно з Конституцією України та Законом України "Про міжнародні договори України".

У разі якщо Україна не є членом міжнародної фінансової організації та/або з такою організацією не укладено міжнародний договір України, кошти, отримані цією організацією від розміщення облігацій, використовуються за погодженням з Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку.

Особливості емісії та обігу облігацій міжнародних фінансових організацій, у тому числі перелік документів, що подаються для реєстрації випуску таких облігацій, та вимоги до їх оформлення, а також строки реєстрації випуску та звіту про результати розміщення цінних паперів визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Облігація міжнародної фінансової організації має номінальну вартість, визначену в національній валюті.

Розміщення, продаж та погашення зазначених облігацій здійснюються в національній валюті.

5. Вимоги до розкриття інформації міжнародними фінансовими організаціями як емітентами облігацій, зокрема порядок, зміст та строки подання ними регулярної та особливої інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Особливості допуску облігацій міжнародних фінансових організацій до торгів на фондових біржах встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Частина п'яту статті 10¹ доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

6. Положення розділів IV і V цього Закону не застосовуються до міжнародних фінансових організацій та облігацій міжнародних фінансових організацій, крім випадків, якщо це прямо передбачено проспектом таких облігацій, з урахуванням особливостей, визначених таким проспектом. Міжнародні фінансові організації можуть оформлювати проспект при здійсненні будь-якої емісії відсоткових або дисконтних облігацій, у тому числі шляхом здійснення публічної пропозиції.

{Частина шоста статті 10¹ в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

7. Після початку розміщення облігацій міжнародних фінансових організацій зміни до проспекту таких облігацій у частині умов розміщення, обігу, виплати доходу, погашення та обсягу прав власників за цінними паперами вносяться емітентом за згодою всіх власників облігацій відповідного випуску. Зміни до проспекту, що не стосуються таких умов та обсягу прав власників за цінними паперами, вносяться емітентом самостійно.

{Статтю 10¹ доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

{Закон доповнено статтею 10¹ згідно з Законом № 400-VII від 04.07.2013}

Стаття 11. Казначейські зобов'язання України

1. Казначейське зобов'язання України - державний цінний папір, що розміщується виключно на добровільних засадах серед фізичних осіб, посвідчує факт заборгованості Державного бюджету України перед власником казначейського зобов'язання України, дає власнику право на отримання грошового доходу та погашається відповідно до умов розміщення казначейських зобов'язань України. Номінальна вартість казначейських зобов'язань України може бути визначена у національній або іноземній валюті.

{Абзац перший частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5034-VI від 04.07.2012}

Обсяг емісії казначейських зобов'язань України у сукупності з емісією державних облігацій внутрішніх державних позик України не може перевищувати граничного обсягу внутрішнього державного боргу та обсягу пов'язаних з обслуговуванням державного боргу витраток, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Емісія казначейських зобов'язань України є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Погашення та сплата доходу за казначейськими зобов'язаннями України гарантується доходами Державного бюджету України.

2. Казначейські зобов'язання України можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

3. Емітентом казначейських зобов'язань України виступає держава в особі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну бюджетну політику у сфері

управління державним боргом та гарантованим державою боргом, за дорученням Кабінету Міністрів України.

{Частина третя статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

4. Казначейські зобов'язання України можуть бути іменними або на пред'явника.

Казначейські зобов'язання України розміщуються у документарній або бездокументарній формі.

У разі розміщення казначейських зобов'язань України у документарній формі видається сертифікат.

У сертифікаті казначейського зобов'язання України зазначаються вид цінного паперу, найменування і місцезнаходження емітента, сума платежу, дата виплати грошового доходу, дата погашення, зазначення місця, в якому повинно бути здійснено погашення, дата і місце видачі казначейського зобов'язання України, серія та номер сертифіката казначейського зобов'язання України, підпис керівника емітента або іншої уповноваженої особи. У сертифікаті іменного казначейського зобов'язання України також зазначається ім'я власника.

{Абзац четвертий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1206-VII від 15.04.2014}

Особливості погашення та реалізації прав за казначейськими зобов'язаннями України визначаються умовами їх розміщення, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики, відповідно до законодавства.

{Абзац п'ятий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5034-VI від 04.07.2012, № 293-IX від 14.11.2019}

Продаж, виплата грошового доходу та погашення казначейських зобов'язань України здійснюються в національній або іноземній валюті відповідно до умов їх розміщення.

{Частина четверту статті 11 доповнено абзацом шостим згідно із Законом № 5034-VI від 04.07.2012}

5. Рішення про розміщення казначейських зобов'язань України приймається згідно з **Бюджетним кодексом України**. У рішенні передбачаються умови розміщення та погашення казначейських зобов'язань України.

6. Умови розміщення казначейських зобов'язань України можуть передбачати їх погашення шляхом зменшення зобов'язань перед Державним бюджетом України власника казначейського зобов'язання України на вартість цього зобов'язання.

7. **Порядок визначення вартості продажу казначейських зобов'язань України**, під час їх розміщення встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики.

{Частина сьома статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

{Наказ № 980, Наказ № 1207}

8. Особливості провадження депозитарної діяльності з казначейськими зобов'язаннями України визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним банком України.

Стаття 12. Інвестиційні сертифікати

1. Інвестиційний сертифікат - цінний папір, який розміщується інвестиційним фондом, інвестиційною компанією, компанією з управління активами пайового інвестиційного фонду та посвідчує право власності інвестора на частку в інвестиційному фонді, взаємному фонді інвестиційної компанії та пайовому інвестиційному фонді.

2. Емітентом інвестиційних сертифікатів виступає інвестиційний фонд, інвестиційна компанія або компанія з управління активами пайового інвестиційного фонду.

3. Кількість проголошених інвестиційних сертифікатів пайового інвестиційного фонду зазначається у проспекті емісії.

Строк, протягом якого здійснюється укладення договорів з першими власниками щодо відчуження інвестиційних сертифікатів відкритого та інтервального пайових інвестиційних фондів, не обмежується.

{Абзац другий частини третьої статті 12 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

4. Інвестиційні сертифікати можуть надавати його власнику право на отримання доходу у вигляді дивідендів. Дивіденди за інвестиційними сертифікатами відкритого та інтервального пайового інвестиційних фондів не нараховуються і не сплачуються.

5. Розміщення похідних (деривативів), базовим активом яких є право на отримання інвестиційних сертифікатів, не допускається.

{Частина п'ята статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

6. Особливості емісії, обігу, обліку та погашення інвестиційних сертифікатів визначаються відповідним законодавством.

{Частина шоста статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 13. Ощадні (депозитні) сертифікати

1. Ощадний (депозитний) сертифікат - цінний папір, який підтверджує суму вкладу, внесеного у банк, і права вкладника (власника сертифіката) на одержання зі спливом встановленого строку суми вкладу та процентів, встановлених сертифікатом, у банку, який його видав.

2. Ощадний (депозитний) сертифікат є неемісійним цінним папером, що видається на певний строк (під відсотки, передбачені умовами його видачі).

Ощадні (депозитні) сертифікати можуть бути іменними або на пред'явника та існують виключно у документарній формі.

{Частина друга статті 13 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

3. В ощадному (депозитному) сертифікаті зазначаються вид цінного паперу, найменування і місцезнаходження банку, що випустив сертифікат, серія і номер

сертифіката, дата випуску, сума депозиту, процентна ставка, строк отримання вкладу, підпис керівника банку або іншої уповноваженої особи, засвідчений печаткою банку.

{Частина третя статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

4. Права за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом передаються в порядку, встановленому для відступлення права вимоги. Передача прав за ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника здійснюється шляхом передачі ощадного (депозитного) сертифіката.

{Частина четверта статті 13 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

5. Доход за ощадними (депозитними) сертифікатами виплачується під час пред'явлення їх для оплати в банк, що розмістив ці сертифікати.

{Абзац другий частини п'ятої статті 13 виключено на підставі Закону № 424-VIII від 14.05.2015}

Стаття 14. Вексель

1. Вексель - цінний папір, який посвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя (векселедержателю).

2. Векселі можуть бути прості або переказні та існують виключно у документарній формі.

{Частина друга статті 14 в редакції Закону № 5518-VI від 06.12.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 407-VII від 04.07.2013}

3. Особливості видачі та обігу векселів, здійснення операцій з векселями, погашення вексельних зобов'язань та стягнення за векселями визначаються законом.

{Абзац другий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону № 407-VII від 04.07.2013}

{Абзац третій частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону № 407-VII від 04.07.2013}

{Абзац четвертий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону № 407-VII від 04.07.2013}

{Абзац п'ятий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону № 407-VII від 04.07.2013}

Стаття 15. Іпотечні, приватизаційні, похідні та товаророзпорядчі цінні папери

1. Особливості емісії (видачі), обігу та обліку заставних, іпотечних сертифікатів, іпотечних облігацій, сертифікатів ФОН, приватизаційних, похідних, товаророзпорядчих цінних паперів та порядок розкриття інформації щодо них визначаються законодавством.

Стаття 15¹. Державний дериватив

1. Державний дериватив - цінний папір, що розміщується державою на міжнародних фондових ринках і підтверджує зобов'язання України відповідно до умов розміщення цього

цінного папера здійснити виплати власнику цього цінного папера в разі досягнення певних показників валового внутрішнього продукту України, а також здійснити інші виплати.

2. Емісія державних деривативів є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Рішення про розміщення державних деривативів та умови їх розміщення приймається згідно з Бюджетним кодексом України та законами України.

{Закон доповнено статтею 15¹ згідно із Законом № 701-VIII від 17.09.2015}

Розділ III ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Стаття 16. Види професійної діяльності на фондовому ринку

1. Професійна діяльність на фондовому ринку - діяльність акціонерних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю з надання фінансових та інших послуг у сфері розміщення та обігу цінних паперів, обліку прав на цінні папери та прав за цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів, що відповідає вимогам, установленим до такої діяльності цим Законом та законодавством.

{Абзац перший частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5042-VI від 04.07.2012, № 5178-VI від 06.07.2012}

Поєднання професійної діяльності на фондовому ринку з іншими видами діяльності забороняється, крім:

{Абзац другий частини першої статті 16 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

провадження банком діяльності з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності зберігача цінних паперів та діяльності з ведення реєстру власників іменних цінних паперів;

{Абзац частини першої статті 16 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

надання професійним учасником фондового ринку консультаційних послуг щодо емісії, обігу та обліку цінних паперів, щодо прав та обов'язків емітента, інвестора та/або особи, яка видала неемісійний цінний папір, щодо обігу та обліку інших фінансових інструментів, а також щодо здійснення фінансових інвестицій у зазначені цінні папери та інші фінансові інструменти;

{Абзац частини першої статті 16 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

здійснення компанією з управління активами діяльності з адміністрування пенсійних фондів та/або діяльності з управління іпотечним покриттям;

{Абзац частини першої статті 16 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

провадження професійним учасником фондового ринку діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, відмінне від надання рекламних послуг.

{Частину першу статті 16 доповнено абзацом шостим згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

2. На фондовому ринку здійснюються такі види професійної діяльності:

діяльність з торгівлі цінними паперами;

діяльність з управління активами інституційних інвесторів;

депозитарна діяльність;

діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку;

клірингова діяльність.

{Частина другу статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

3. Професійна діяльність на фондовому ринку здійснюється виключно на підставі ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (крім професійної діяльності Центрального депозитарію цінних паперів та депозитарної діяльності Національного банку України). Перелік документів, необхідних для отримання ліцензії, порядок її видачі та анулювання встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Професійна діяльність Центрального депозитарію цінних паперів провадиться на підставі правил Центрального депозитарію цінних паперів, зареєстрованих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому законодавством порядку.

{Частина третю статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Депозитарна діяльність Національного банку України провадиться з урахуванням особливостей депозитарної та клірингової діяльності з цінними паперами відповідно до компетенції, встановленої Законом України "Про депозитарну систему України".

{Частина третю статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

{Частина третя статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

4. Професійна діяльність учасників фондового ринку, крім фондових бірж та депозитаріїв, здійснюється за умови членства щонайменше в одному об'єднанні професійних учасників ринку цінних паперів та/або саморегульвній організації, що об'єднує професійних учасників ринку цінних паперів за відповідним видом професійної діяльності.

{Частина четверта статті 16 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

5. Професійні учасники фондового ринку можуть утворювати відокремлені підрозділи за межами України за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та у встановленому нею порядку.

Професійні учасники фондового ринку та їх відокремлені підрозділи, у тому числі ті, що утворені та діють в іноземних державах, повинні дотримуватися вимог щодо організації фінансового моніторингу, встановлених законодавством України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму.

У разі якщо вимоги щодо організації фінансового моніторингу суперечать законодавству іноземної держави, на території якої утворено відокремлений підрозділ, професійний учасник фондового ринку зобов'язаний повідомити спеціально

уповноважений орган з питань фінансового моніторингу і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про неможливість дотримання його відокремленим підрозділом зазначених вимог.

{Статтю 16 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 3831-VI від 06.10.2011}

6. Професійний учасник фондового ринку в установленому законодавством порядку вживає заходів щодо обмеження ділових відносин або фінансових операцій з особами, що діють на території держав, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму.

{Статтю 16 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 3831-VI від 06.10.2011}

Стаття 17. Діяльність з торгівлі цінними паперами

1. Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами на фондовому ринку провадиться торговцями цінними паперами, які створюються у формі господарського товариства та для яких операції з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами є виключним видом діяльності, крім випадків, передбачених цим Законом, а також банками.

{Абзац перший частини першої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами включає:

брокерську діяльність;

дилерську діяльність;

андеррайтинг;

діяльність з управління цінними паперами.

Торговець цінними паперами може провадити дилерську діяльність, якщо має сплачений коштами статутний капітал у розмірі не менш як 500 тисяч гривень, брокерську діяльність - не менш як 1 мільйон гривень, андеррайтинг або діяльність з управління цінними паперами - не менш як 7 мільйонів гривень.

{Абзац сьомий частини першої статті 17 в редакції Закону № 2393-VI від 01.07.2010}

У статутному капіталі торговця цінними паперами частка іншого торговця не може перевищувати 10 відсотків.

Ліцензія на провадження андеррайтингу видається лише за умови наявності у торговця цінними паперами ліцензії на провадження дилерської діяльності.

{Абзац дев'ятий частини першої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

2. Брокерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів (зокрема на підставі договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи.

{Абзац перший частини другої статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Торговець цінними паперами може виступати поручителем або гарантом виконання зобов'язань перед третіми особами за договорами, що укладаються від імені клієнта такого торговця, отримуючи за це винагороду, що визначається договором торговця цінними паперами з клієнтом.

Торговець цінними паперами, який провадить брокерську діяльність, може надавати своїм клієнтам консультації щодо купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів.

{Частина другу статті 17 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

На кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами або знаходяться у них згідно з договорами на здійснення брокерської діяльності, не може бути звернено стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, не пов'язаними із здійсненням ним функцій брокера.

{Частина другу статті 17 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

3. Дилерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом.

{Частина третя статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

4. Андеррайтинг - укладення торговцем цінними паперами договорів щодо відчуження цінних паперів та/або здійснення дій чи надання послуг, пов'язаних з таким відчуженням, у процесі емісії цих цінних паперів за дорученням, від імені та за рахунок емітента на підставі відповідного договору з емітентом.

{Абзац перший частини четвертої статті 17 в редакції Законів № 3264-VI від 21.04.2011, № 5042-VI від 04.07.2012}

Андеррайтер може надавати консультації емітенту щодо розміщення цінних паперів цього емітента.

{Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону № 3264-VI від 21.04.2011}

Андеррайтер відповідно до договору з емітентом може здійснювати:

{Абзац третій частини четвертої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

купівлю цінних паперів у емітента з подальшим їх перепродажем інвесторам;

{Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

гарантування повного або часткового продажу цінних паперів емітента інвесторам, повний чи частковий їх викуп за фіксованою ціною з подальшим перепродажем;

{Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

продаж якомога більшої кількості цінних паперів, без зобов'язання придбати будь-які цінні папери, що не були продані.

{Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

З метою організації публічного розміщення цінних паперів андеррайтери можуть укладати між собою договір про спільну діяльність.

5. Діяльність з управління цінними паперами - діяльність, яка провадиться торговцем цінними паперами від свого імені за винагороду протягом визначеного строку на підставі договору про управління переданими йому цінними паперами, іншими фінансовими інструментами та коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також отриманими у процесі управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і коштами в інтересах установника управління або визначених ним третіх осіб.

{Абзац перший частини п'ятої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Договір про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, може передбачати виникнення у торговця цінними паперами права довірчої власності на передані йому в управління цінні папери, інші фінансові інструменти і кошти, призначені для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також виникнення права довірчої власності на кошти, цінні папери, інші фінансові інструменти, отримані торговцем цінними паперами від управління цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

{Абзац частини п'ятої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Торговець цінними паперами, який провадить діяльність з управління цінними паперами, може надавати консультації, пов'язані з обслуговуванням установника управління.

{Абзац частини п'ятої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Торговець цінними паперами має право укладати договори про управління цінними паперами з фізичними та юридичними особами.

Сума договору про управління цінними паперами з одним клієнтом - фізичною особою має становити не менше суми, еквівалентної 100 мінімальним заробітним платам.

Істотні умови договору про управління цінними паперами встановлюються законом та за домовленістю сторін.

Договір про управління цінними паперами не може укладатися торговцем цінними паперами з компанією з управління активами.

Торговець цінними паперами здійснює управління цінними паперами відповідно до вимог **Цивільного кодексу України**, цього Закону, інших законів, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

6. Договір доручення, договір комісії або договір про управління цінними паперами укладається з торговцем цінними паперами в письмовій формі. Права та обов'язки торговця цінними паперами стосовно його клієнта, умови укладення договорів щодо цінних паперів, порядок звітності торговця перед його клієнтом, порядок і умови виплати торговцю винагороди визначаються у договорі, що укладається між ними.

Торговець цінними паперами зобов'язаний виконувати доручення клієнтів за договорами доручення, договорами комісії та договорами про управління цінними паперами на найвигідніших для клієнта умовах. Доручення клієнтів виконуються торговцем цінними паперами у порядку їх надходження, якщо інше не передбачено договором або дорученням клієнтів. У разі укладення торговцем цінними паперами договорів за власний рахунок разом з укладенням ним договорів за рахунок клієнта виконання договорів для клієнта є пріоритетним.

7. Торговець цінними паперами веде облік цінних паперів, коштів окремо для кожного клієнта та окремо від цінних паперів, коштів та майна, що перебувають у власності торговця цінними паперами, відповідно до вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики, а у випадках, установлених законодавством, - також з Національним банком України. На кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами в управління, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, що не пов'язані із здійсненням ним функцій управителя.

{Абзац перший частини сьомої статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-ІХ від 14.11.2019}

Для провадження діяльності з управління цінними паперами кошти клієнта (клієнтів), у разі якщо це передбачено договором управління, зараховуються на окремий поточний рахунок торговця цінними паперами в банку окремо від власних коштів торговця цінними паперами та відповідно до умов договору (договорів) про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти. Торговець цінними паперами звітує перед клієнтами про використання їхніх коштів.

{Абзац другий частини сьомої статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Торговець цінними паперами вправі використовувати кошти клієнтів, якщо це передбачено договором про управління цінними паперами.

Договором про управління цінними паперами може бути передбачено розподіл між сторонами прибутку, отриманого торговцем цінними паперами від використання коштів клієнта.

{Абзац п'ятий частини сьомої статті 17 виключено на підставі Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

8. Правочини щодо цінних паперів повинні вчинятися за участю або посередництвом торговця цінними паперами, крім випадків:

- розміщення емітентом власних цінних паперів;
- викупу та продажу емітентом власних цінних паперів;
- проведення розрахунків з використанням неемісійних цінних паперів;
- розміщення казначейських зобов'язань України;
- внесення цінних паперів до статутного (складеного) капіталу юридичних осіб;
- дарування цінних паперів;

спадкування та правонаступництва цінних паперів;
вчинення правочинів, пов'язаних з виконанням судових рішень;
вчинення правочинів у процесі приватизації;
вчинення правочинів між нерезидентами за межами України.

{Частина восьму статті 17 доповнено абзацом одинадцятим згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

{Частина восьма статті 17 в редакції Законів № 5042-VI від 04.07.2012, № 407-VII від 04.07.2013}

9. Правочини щодо цінних паперів, вчинені без участі (посередництва) торговця цінними паперами, крім випадків, передбачених частиною восьмою цієї статті, є нікчемними.

Правочини щодо цінних паперів, вчинені за участю, від імені та/або на користь осіб, до яких застосовано санкції відповідно до [Закону України "Про санкції"](#), що передбачають заборону або обмеження вчинення відповідних правочинів та/або проведення відповідних фінансових операцій, є нікчемними.

{Частина дев'яту статті 17 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

Правочини, що вчиняються між торговцями цінними паперами, для кожного з них є провадженням професійної діяльності з торгівлі цінними паперами.

{Частина дев'ята статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

10. Торговець цінними паперами зобов'язаний подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення таку інформацію про всі вчинені поза фондовою біржою ним або за його участю правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;
вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;
міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;
кількість цінних паперів за кожним правочином;
ціна цінних паперів;
дата вчинення правочину;
інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

[Порядок](#) та строки подання торговцем цінними паперами зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Частина десята статті 17 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

{Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 18. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів

1. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів - професійна діяльність учасника фондового ринку - компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від свого імені або на підставі відповідного договору про управління активами інституційних інвесторів.

2. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів регулюється спеціальним законодавством.

Стаття 19. Депозитарна діяльність

1. Депозитарна діяльність провадиться учасниками фондового ринку відповідно до законодавства про депозитарну систему України.

Стаття 19¹. Клірингова діяльність

1. Клірингова діяльність - діяльність з визначення зобов'язань, що підлягають виконанню за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, підготовка документів (інформації) для проведення розрахунків, а також створення системи гарантій з виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів.

2. Особами, які провадять клірингову діяльність, є клірингові установи та Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках. Центральний депозитарій цінних паперів та Національний банк України можуть провадити клірингову діяльність з урахуванням вимог, встановлених законодавством.

3. Вимоги до мінімального розміру регулятивного капіталу особи, яка провадить клірингову діяльність, а також інші обмеження її діяльності визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

{Закон доповнено статтею 19¹ згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19². Утворення клірингової установи

1. Клірингова установа утворюється та функціонує у формі акціонерного товариства. Особа набуває статусу клірингової установи з дня отримання ліцензії на провадження клірингової діяльності та ліцензії Національного банку України на здійснення окремих банківських операцій у порядку, встановленому Національним банком України.

2. Статутний капітал клірингової установи повинен бути сплачений коштами.

3. Клірингова установа для провадження клірингової діяльності повинна мати належне обладнання, зокрема комп'ютерну техніку з відповідним програмним забезпеченням, окремі канали зв'язку і приміщення, що відповідають вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Національним банком України.

4. Клірингова установа зобов'язана протягом трьох місяців з дня отримання ліцензії на провадження клірингової діяльності укласти:

1) договір про проведення розрахунків у цінних паперах за результатами клірингу з Центральним депозитарієм цінних паперів або Національним банком України відповідно до компетенції, визначеної законом;

2) договір про проведення грошових розрахунків за результатами клірингу з Розрахунковим центром з обслуговування договорів на фінансових ринках;

3) договір про надання клірингових послуг із щонайменше однією фондовою біржею.

Вимоги до зазначених у цій частині договорів устанавлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До моменту укладення зазначених договорів клірингова установа не має права провадити клірингову діяльність щодо цінних паперів.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати додаткові вимоги до клірингових установ, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку.

6. Слова "клірингова установа" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які утворені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.

{Закон доповнено статтею 19³ згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19³. Провадження клірингової діяльності

1. Центральний депозитарій цінних паперів, клірингова установа або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках провадять клірингову діяльність на підставі ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, в установленому нею порядку та можуть здійснювати окремі види банківських послуг на підставі ліцензії Національного банку України.

Центральний депозитарій цінних паперів, клірингова установа або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках до початку провадження клірингової діяльності повинні в установленому порядку зареєструвати в Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку Правила провадження клірингової діяльності, які визначають загальний порядок здійснення клірингової діяльності.

Клірингову діяльність за договорами щодо цінних паперів, укладеними на певній фондовій біржі, може провадити лише одна особа, яка має ліцензію на провадження клірингової діяльності.

2. Клірингова діяльність є виключним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів, крім її поєднання у встановленому законом випадку за умови провадження таких видів діяльності окремими структурними підрозділами.

3. Для провадження клірингової діяльності клірингова установа, Центральний депозитарій цінних паперів або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках зобов'язані зареєструвати в Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в порядку та строки, встановлені нею, такі внутрішні документи:

1) правила клірингу, погоджені Національним банком України;

2) документ, що визначає порядок організації та здійснення внутрішнього аудиту (контролю);

3) документ, що визначає систему управління ризиками та гарантій із зазначенням видів ризиків, методики їх розрахунку, заходи зниження ризиків, порядок та умови їх застосування.

4. Підставами для відмови в реєстрації внутрішніх документів особи, яка провадить клірингову діяльність, і змін до них є:

1) невідповідність документів, поданих на реєстрацію, вимогам законодавства, у тому числі нормативно-правовим актам Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) подання документів не в повному обсязі, наявність у них неповної або недостовірної інформації;

3) невідповідність розміру статутного капіталу вимогам закону.

{Закон доповнено статтею 19³ згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19⁴. Правила клірингу

1. Правила клірингу повинні містити:

1) вимоги до учасників клірингу;

2) порядок здійснення клірингу за участю та/або без участі центрального контрагента;

3) порядок, умови допуску зобов'язань до клірингу та вимоги до таких зобов'язань;

4) права і обов'язки особи, яка провадить клірингову діяльність, та учасників клірингу;

5) порядок обліку прав та зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів та їх припинення;

6) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність, учасникам клірингу звітів за результатами клірингу та за результатами розрахунків;

7) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність, Центральному депозитарію цінних паперів та Національному банку України відповідно до встановленої [Законом України "Про депозитарну систему України"](#) компетенції інформації у розрізі клієнтів Центрального депозитарію цінних паперів та/або Національного банку України та їх депонентів щодо здійснення переказу цінних паперів за результатами клірингу зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на фондовій біржі за результатами кожної торговельної сесії біржі та поза фондовою біржею, якщо проводяться розрахунки за принципом "поставка цінних паперів проти оплати" (крім випадку провадження клірингової діяльності Центральним депозитарієм цінних паперів або Національним банком України);

8) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність Розрахунковому центру з обслуговування договорів на фінансових ринках інформації у розрізі клієнтів щодо здійснення переказу коштів за результатами клірингу зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на фондовій біржі за результатами кожної торговельної сесії біржі та поза фондовою біржею, якщо проводяться розрахунки за принципом "поставка цінних паперів проти оплати";

9) опис заходів, що спрямовані на зниження ризиків невиконання або неналежного виконання зобов'язань, що виникають за договорами щодо цінних паперів та інших

фінансових інструментів, на основі одного з механізмів зниження ризиків, визначених частиною другою цієї статті;

10) опис про систему захисту інформації;

11) інші положення відповідно до цього Закону та інших законів.

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку можуть встановлюватися додаткові вимоги до правил клірингу.

2. Механізмами зниження ризиків невиконання або неналежного виконання зобов'язань, що передбачені договорами, укладеними на фондовій біржі, є:

обов'язкове стовідсоткове попереднє депонування та резервування коштів і цінних паперів або інших фінансових інструментів у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України;

часткове (або таке, що відсутнє) попереднє депонування та резервування коштів і цінних паперів або інших фінансових інструментів з обов'язковим створенням системи управління ризиками та гарантій, якою може бути передбачено створення гарантійного фонду за рахунок внесків учасників клірингу та інших учасників депозитарної системи, в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Порядок створення та використання гарантійного фонду у вигляді цінних паперів та інших фінансових інструментів встановлюється Комісією, а у вигляді коштів - Національним банком України.

3. Додаткові вимоги до правил клірингу встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

{Закон доповнено статтею 19^а згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19^б. Організація клірингу

1. Особа, яка провадить клірингову діяльність, здійснює кліринг тільки тих зобов'язань, які допущені для здійснення клірингу в порядку і на умовах, установлених правилами клірингу.

2. Порядок здійснення клірингу за договорами щодо цінних паперів, а також порядок контролю за провадженням клірингової діяльності встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Недійсність правочину, зобов'язання за яким припинено за результатами клірингу, не тягне за собою недійсність правочинів, виконаних у процесі клірингу, та результатів клірингу.

{Закон доповнено статтею 19^б згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19^в. Центральний контрагент

1. Центральний контрагент - юридична особа, яка провадить клірингову діяльність, набуває взаємні права та обов'язки сторін правочинів щодо цінних паперів, зобов'язання за якими допущені до клірингу, та стає покупцем для кожного продавця і продавцем для кожного покупця.

Особами, які виконують функції центрального контрагента, є клірингові установи та Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках.

Для забезпечення виконання зобов'язань, допущених до клірингу, центральний контрагент має право виступати учасником біржових торгів без ліцензії на провадження діяльності на фондовому ринку - діяльності з торгівлі цінними паперами.

2. Вимоги до достатності власних коштів особи, яка провадить клірингову діяльність та здійснює функції центрального контрагента, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Слова "центральный контрагент" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які утворені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати додаткові вимоги до особи, яка провадить клірингову діяльність та здійснює функції центрального контрагента.

{Закон доповнено статтею 19⁶ згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 19⁷. Гарантії невтручання у діяльність особи, яка провадить клірингову діяльність

1. Втручання державних органів або їх посадових осіб у виконання функцій та здійснення повноважень клірингових установ та Розрахункового центру з обслуговування договорів на фінансових ринках забороняється, крім визначених законом випадках.

{Закон доповнено статтею 19⁷ згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 20. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку

1. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку - діяльність фондової біржі із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно пропозицій цінних паперів та інших фінансових інструментів і попиту на них, проведення регулярних біржових торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами, централізованого укладання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів згідно з правилами, встановленими такою фондовою біржею, зареєстрованими у встановленому законом порядку. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку може включати здійснення клірингу та розрахунків за фінансовими інструментами, іншими, ніж цінні папери.

2. Розмір статутного капіталу фондової біржі має становити не менш як 15 мільйонів гривень. Розмір власного капіталу фондової біржі, що здійснює кліринг та розрахунки, має становити не менш як 25 мільйонів гривень.

{Стаття 20 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2393-VI від 01.07.2010, № 5178-VI від 06.07.2012; в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 21. Утворення фондової біржі та права її членів

1. Фондова біржа утворюється та діє в організаційно-правовій формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю, та провадить свою діяльність відповідно до [Цивільного кодексу України](#), законів, що регулюють питання утворення, діяльності та припинення юридичних осіб, з особливостями, визначеними цим Законом.

{Абзац перший частини першої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Прибуток фондової біржі спрямовується на її розвиток та не підлягає розподілу між її засновниками (учасниками).

2. Фондова біржа утворюється не менше ніж двадцятьма засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку. Частка одного торговця цінними паперами не може бути більшою ніж 5 відсотків статутного капіталу фондової біржі.

{Частина друга статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

3. Фондова біржа набуває статусу юридичної особи з моменту державної реєстрації. Державна реєстрація фондової біржі здійснюється в порядку, встановленому **Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців"**.

Фондова біржа має право провадити діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку з моменту отримання ліцензії Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Слова "фондова біржа" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які створені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.

4. Діяльність фондової біржі зупиняється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо кількість її членів стала меншою за 20. Якщо протягом шести місяців прийняття нових членів не відбулося, діяльність фондової біржі припиняється.

{Частина четверта статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

5. Членами фондової біржі можуть бути виключно торговці цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку та взяли на себе зобов'язання виконувати всі правила, положення і стандарти фондової біржі.

У разі анулювання отриманої торговцем цінними паперами ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку його членство у фондовій біржі тимчасово зупиняється до поновлення ним ліцензії або надання на біржу листа щодо виключення його з членів біржі. Інші підстави припинення або тимчасового зупинення членства у фондовій біржі визначаються правилами фондової біржі.

Членство у фондовій біржі припиняється у разі анулювання ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, виданої торговцю цінними паперами.

6. Кожний член фондової біржі має рівні права щодо організації діяльності фондової біржі як професійного учасника фондового ринку.

{Частина шоста статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 22. Статут фондової біржі

1. Статут фондової біржі затверджується вищим органом фондової біржі.

2. У статуті фондової біржі зазначаються найменування і місцезнаходження фондової біржі, порядок управління і формування її органів та їх компетенція, мета діяльності, підстави та порядок припинення діяльності фондової біржі, розподілу майна фондової біржі у разі її ліквідації.

Стаття 23. Вимоги до фондової біржі

1. Фондова біржа зобов'язана оприлюднювати та надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію, передбачену законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі про:

{Абзац перший частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

перелік торговців цінними паперами, допущених до укладання договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів на фондовій біржі;

{Абзац другий частини першої статті 23 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

перелік цінних паперів, які пройшли процедуру лістингу/делістингу;

{Абзац третій частини першої статті 23 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

обсяг торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами (кількість цінних паперів та інших фінансових інструментів, їх загальну вартість згідно з укладеними договорами, біржовий курс цінних паперів щодо кожного цінного паперу, що перебуває в обігу на фондовій біржі) за період, установлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Абзац четвертий частини першої статті 23 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок і форми подання інформації, зазначеної у частині першій цієї статті, та здійснює контроль за розкриттям інформації фондовими біржами.

3. Фондова біржа зобов'язана подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення такої інформації про всі вчинені на ній правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;

міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;

кількість цінних паперів за кожним правочином;

ціна цінних паперів;

дата вчинення правочину;

інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

Порядок та строки подання фондовою біржею зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Статтю 23 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

4. Фондова біржа зобов'язана безоплатно надавати акціонерному товариству, цінні папери якого включені до її біржового списку, на його вимогу довідку про біржовий курс цінних паперів такого товариства та іншу інформацію, передбачену законом.

{Статтю 23 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 289-VIII від 07.04.2015}

Стаття 24. Організація торгівлі на фондовій біржі

1. Фондова біржа створює організаційні умови для укладення договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів шляхом проведення біржових торгів і забезпечує контроль за їх виконанням із застосуванням відповідних заходів впливу.

{Абзац перший частини першої статті 24 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

У торгах на фондовій біржі мають право брати участь члени фондової біржі та інші особи відповідно до законодавства.

2. Торгівля на фондовій біржі здійснюється за правилами фондової біржі, які затверджуються біржовою радою та реєструються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Фондова біржа зобов'язана до подання правил фондової біржі на реєстрацію в Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку укласти договір про кліринг та розрахунки за правочинами щодо цінних паперів з особою, яка провадить клірингову діяльність.

Вимоги до зазначеного договору встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До моменту укладення зазначеного договору фондова біржа не має права провадити діяльність з організації торгівлі цінними паперами на фондовому ринку.

{Статтю 24 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 25. Правила фондової біржі

1. Правила фондової біржі складаються з порядку:

організації та проведення біржових торгів;

лістингу та делістингу цінних паперів;

допуску членів фондової біржі та інших осіб, визначених законодавством, до біржових торгів;

котирування цінних паперів та інших фінансових інструментів, оприлюднення їх біржового курсу;

{Абзац п'ятий частини першої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

розкриття інформації про діяльність фондової біржі та її оприлюднення;

розв'язання спорів між членами фондової біржі та іншими особами, які мають право брати участь у біржових торгах згідно із законодавством;

здійснення контролю за дотриманням членами фондової біржі та іншими особами, які мають право брати участь у біржових торгах згідно із законодавством, правил фондової біржі;

накладення санкцій за порушення правил фондової біржі;

взаємодії з особою, яка провадить клірингову діяльність, стосовно здійснення клірингу за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів;

{Частину першу статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

взаємодії з Центральним депозитарієм цінних паперів стосовно обміну інформацією про вчинені на фондовій біржі правочини щодо цінних паперів у визначених законом повноважень за результатами кожної торговельної сесії біржі;

{Частину першу статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

взаємодії з Національним банком України стосовно обміну інформацією про вчинені на фондовій біржі правочини щодо цінних паперів у визначених законом повноважень за результатами кожної торговельної сесії біржі.

{Частину першу статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

2. Правила фондової біржі можуть також містити порядок:

здійснення клірингу та розрахунків за укладеними на фондовій біржі договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів);

взаємодії з депозитаріями цінних паперів із забезпечення централізованого виконання укладених на фондовій біржі договорів купівлі-продажу цінних паперів;

здійснення заходів із зниження ризиків невиконання укладених на фондовій біржі договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів.

{Статтю 25 доповнено частиною другою згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 26. Поєднання окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку

1. Поєднання окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом та іншими актами законодавства, які регулюють порядок здійснення окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку.

2. Фондові біржі не можуть провадити інші види професійної діяльності на фондовому ринку, крім діяльності з організації торгівлі на фондовому ринку, якщо інше не передбачено законом.

{Абзац перший частини другої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Фондові біржі можуть провадити діяльність із здійснення клірингу та розрахунків за договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів), які укладаються на таких біржах, відповідно до їх правил.

{Абзац другий частини другої статті 26 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

{Частину третю статті 26 виключено на підставі Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

{Частину четверту статті 26 виключено на підставі Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

5. Поєднання діяльності з управління активами інституційних інвесторів з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку забороняється.

{Частина п'ята статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 27. Вимоги до професійних учасників фондового ринку та осіб, які мають у них істотну участь

1. Ліцензійні умови провадження професійної діяльності на фондовому ринку за її окремими видами, у тому числі вимоги до розміру статутного і власного капіталу, порядку його визначення, ліквідності, кваліфікаційні вимоги до фахівців професійного учасника фондового ринку, необхідні умови договорів, які укладаються під час провадження професійної діяльності на фондовому ринку, вимоги до приміщення, технічного та програмного забезпечення, вимоги щодо джерел походження коштів, за рахунок яких формується статутний капітал професійного учасника фондового ринку, інші вимоги та показники, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку, встановлюються цим Законом, іншими законами України, що регулюють провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку, та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Умовою отримання ліцензії та провадження професійної діяльності на фондовому ринку є відсутність серед учасників (акціонерів) юридичної особи (професійного учасника фондового ринку) фізичної особи, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності та володіє прямо чи опосередковано пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу цієї юридичної особи.

Підставою для застосування санкції відповідно до вимог законодавства щодо цінних паперів є встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту прямого чи опосередкованого володіння пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку фізичною особою, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності, після 30 днів з дня такого встановлення, але не раніше 120 днів з дня набрання законної сили обвинувальним вироком стосовно такої фізичної особи за зазначені злочини.

Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону інформацію

про наявність або відсутність у фізичної особи, яка прямо чи опосередковано володіє пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку, не погашеної або не знятої в установленому порядку судимості за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності. У разі якщо запит передбачає надання інформації з обмеженим доступом, така інформація надається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у спосіб, що забезпечує збереження правового режиму доступу до такої інформації.

3. Професійні учасники фондового ринку зобов'язані:

дотримуватися пруденційних нормативів, перелік, розміри і методика розрахунку яких встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Перелік пруденційних нормативів встановлюється щодо кожного виду професійної діяльності на фондовому ринку;

подавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку розрахунок показників, що підтверджують виконання встановлених пруденційних нормативів щодо відповідного виду професійної діяльності в порядку та у строки, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Кандидатури керівників фондових бірж та депозитаріїв погоджуються з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею [порядку](#).

Кандидат на посаду керівника фондової біржі та депозитарію повинен відповідати [вимогам](#), установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зокрема:

мати стаж роботи на фондовому ринку не менш як три роки;

не повинен бути керівником професійного учасника фондового ринку, ліквідованого за рішенням суду або до якого застосовувалася санкція у вигляді анулювання ліцензії на провадження певних видів професійної діяльності на фондовому ринку;

за останні два роки провадження кандидатом діяльності на фондовому ринку відсутні факти анулювання сертифіката на право провадження такою особою професійної діяльності з цінними паперами.

5. Юридична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни структури її власності, а також подавати інформацію про ділову репутацію новопризначених керівників у місячний строк з дня настання відповідних змін в установленому Комісією порядку.

Фізична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни у відомостях про своїх асоційованих осіб, а також подавати інформацію про свою ділову репутацію в порядку та у строк, установлені Комісією.

Юридична або фізична особа, яка має намір передати істотну участь у професійному учаснику фондового ринку іншій особі або зменшити її таким чином, що частка, яка належить особі у статутному (складеному) капіталі професійного учасника фондового ринку, або право голосу придбаних акцій (часток) в органах управління професійного

учасника фондового ринку виявляться нижче рівнів 10, 25, 50 і 75 відсотків, або передати контроль над професійним учасником фондового ринку іншій особі, повинна повідомити про це такого професійного учасника фондового ринку і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку в установленому Комісією порядку.

{Стаття 27 із змінами, внесеними згідно з із Законом № 3831-VI від 06.10.2011; в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 27¹. Ліцензування професійної діяльності на фондовому ринку

1. Юридична особа набуває статусу професійного учасника фондового ринку і права на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку виключно після отримання ліцензії на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку.

Провадження професійної діяльності на фондовому ринку без отримання зазначеної ліцензії забороняється.

2. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку:

- 1) заяву про видачу ліцензії;
- 2) копію виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців з відомостями про юридичну особу (якщо інше не передбачено законом);
- 3) нотаріально засвідчену копію статуту юридичної особи з відміткою державного реєстратора про проведення її державної реєстрації (якщо юридична особа утворюється на підставі модельного статуту - інформацію про розмір статутного (складеного) капіталу);
- 4) копії визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документів, необхідних для ідентифікації учасників (акціонерів) та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередкований контроль щодо юридичної особи;
- 5) відомості про структуру власності юридичної особи та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній відповідно до вимог Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- 6) інформацію про фінансовий стан юридичної особи та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 7) інформацію про ділову репутацію учасників (акціонерів) з істотною участю, членів виконавчого органу та/або наглядової ради і всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередкований контроль за юридичною особою, за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 8) інформацію про юридичних осіб, у яких учасник (акціонер) з істотною участю - фізична особа є керівником та/або контролером, за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 9) інформацію про асоційованих осіб учасників (акціонерів) з істотною участю - фізичних осіб за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

10) інформацію про персональний склад наглядової ради (у разі її створення), виконавчого органу та ревізійної комісії юридичної особи за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

11) інформацію про ділову репутацію особи (осіб), яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу (у разі якщо такі особи призначені головою та членами колегіального виконавчого органу), головного бухгалтера та керівника служби внутрішнього аудиту (контролю), за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

12) інформацію про наявність організаційної структури та спеціалістів, необхідних для провадження професійної діяльності на фондовому ринку, а також обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, приміщень, що відповідають встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку вимогам, за визначеною нею формою;

13) копії внутрішніх положень юридичної особи, що визначають порядок надання фінансових послуг, порядок здійснення внутрішнього аудиту (контролю) та систему управління ризиками.

3. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку та засновником якої є іноземна юридична особа, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності, крім документів, зазначених у частині другій цієї статті, подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку:

1) копію рішення уповноваженого органу (особи) управління іноземної юридичної особи про участь у професійному учасникові фондового ринку в Україні;

2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у професійному учасникові фондового ринку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення іноземної юридичної особи у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу;

3) витяг із торговельного, банківського, судового реєстру або інший офіційний документ, що підтверджує реєстрацію іноземної юридичної особи в державі, в якій зареєстровано її головний офіс;

4) копію аудиторського висновку аудитора іноземної держави про фінансовий стан іноземної юридичної особи на кінець останнього повного календарного року.

4. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку та засновником якої є фізична особа - іноземець, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності, крім документів, зазначених у частині другій цієї статті, подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку письмовий дозвіл на участь фізичної особи - іноземця у професійному учасникові фондового ринку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

5. Документи, що подаються іноземною юридичною особою та фізичною особою - іноземцем відповідно до частин третьої і четвертої цієї статті, повинні бути нотаріально засвідчені за місцем видачі та легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. При цьому документи, складені іноземною мовою, повинні супроводжуватися нотаріально засвідченим перекладом на українську мову.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку видає ліцензію на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку чи відмовляє в її видачі протягом трьох місяців з дня надходження документів, зазначених у частині другій цієї статті. Для перевірки інформації про іноземних юридичних осіб або фізичних осіб - іноземців, включених до структури власності юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, строк розгляду документів становить шість місяців.

Ліцензія видається після подання юридичною особою копії платіжного документа про внесення плати за видачу ліцензії.

У разі якщо документи подано не в повному обсязі або оформлено з порушенням вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, такі документи повертаються без розгляду в місячний строк.

7. Строк дії ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку є необмеженим.

8. Професійний учасник фондового ринку не має права передавати ліцензію на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку третім особам, а також юридичним особам, які утворилися внаслідок припинення такого учасника, крім випадків приєднання чи злиття з іншим ліцензіатом.

9. Посадові особи професійного учасника фондового ринку та особи, які мають істотну участь у такому учаснику, зобов'язані протягом усього часу, коли вони зберігають свій статус або мають істотну участь у професійному учасникові фондового ринку, відповідати вимогам, установленим законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

10. Особи, винні у порушенні вимог, зазначених у частині першій цієї статті, несуть цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законом.

{Розділ III доповнено статтею 27¹ згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 27². Підстави для відмови у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відмовляє у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку, якщо:

1) документи, подані для видачі ліцензії, містять недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства;

2) ділова репутація хоча б однієї посадової особи юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, та/або керівника служби внутрішнього аудиту (контролю) та/або учасників (акціонерів) з істотною участю такої

особи не відповідає вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) структура власності юридичної особи не відповідає вимогам закону та нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

4) організаційна структура, спеціалісти, необхідні для провадження професійної діяльності на фондовому ринку, або обладнання, комп'ютерна техніка, програмне забезпечення, приміщення такої юридичної особи не відповідають вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Розділ III доповнено статтею 27² згідно із Законом № 5042-VI від 04.07.2012}

Розділ III¹ ДІЯЛЬНІСТЬ, ПОВ'ЯЗАНА З ФОНДОВИМ РИНКОМ

Стаття 27³. Діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, що потребує авторизації

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку здійснює авторизацію юридичних осіб, які мають намір провадити такі види діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку:

1) діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку;

2) діяльність з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку;

3) діяльність з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Авторизація здійснюється шляхом включення юридичних осіб до Реєстру осіб, уповноважених надавати інформаційні послуги на фондовому ринку (далі - Реєстр уповноважених осіб).

Авторизації підлягає кожний вид діяльності, визначений частиною першою цієї статті.

Порядок ведення Реєстру уповноважених осіб та оприлюднення інформації з нього встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Нагляд та контроль за провадженням діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку здійснюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку провадиться на підставі відповідних договорів, вимоги до яких встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 27⁴. Особи, які мають право провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку

1. Юридичні особи, у тому числі професійні учасники фондового ринку, провадять діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, за умови включення їх до Реєстру уповноважених осіб та отримання свідоцтва про включення до Реєстру осіб,

уповноважених надавати інформаційні послуги на фондовому ринку (далі - свідоцтво про включення до Реєстру).

Юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України або території проведення антитерористичної операції, не може бути включена до Реєстру уповноважених осіб та не може провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку.

Вимоги до свідоцтва про включення до Реєстру встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Вимоги до особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, для включення її до Реєстру уповноважених осіб встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Особи, які провадять діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, зобов'язані дотримуватися зазначених вимог протягом усього періоду провадження ними такої діяльності.

3. Юридична особа має право провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку виключно після отримання свідоцтва про включення до Реєстру.

Провадження діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку без отримання свідоцтва про включення до Реєстру забороняється.

Стаття 27⁵. Порядок авторизації

1. Особа, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, для включення її до Реєстру уповноважених осіб та отримання свідоцтва про включення до Реєстру подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку:

1) заяву про включення до Реєстру уповноважених осіб;

2) копію статуту особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, крім випадку наявності доступу до відомостей такого статуту в достатньому обсязі в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

3) відомості про структуру власності особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

4) копії визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документів, необхідних для ідентифікації акціонерів (учасників) та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі в особі, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку;

5) інформацію про фінансовий стан особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній за формою, визначеною Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

6) інформацію про наявність коштів та інших активів, необхідних для провадження діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку;

7) інформацію про наявність обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, приміщень, що відповідають вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, за визначеною нею формою;

8) інформацію про персональний склад наглядової ради (у разі її створення) та виконавчого органу особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, за формою, визначеною Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

9) інформацію про ділову репутацію учасників (акціонерів) з істотною участю, членів виконавчого органу та/або наглядової ради і всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі в особі, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, за формою, визначеною Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

10) інформацію про юридичних осіб, у яких учасник (акціонер) з істотною участю - фізична особа є керівником та/або контролером, за формою, визначеною Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

11) інформацію про асоційованих осіб учасників (акціонерів) з істотною участю - фізичних осіб за формою, визначеною Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

12) інформацію про ділову репутацію та кваліфікацію особи (осіб), яка здійснює (які здійснюють) повноваження одноосібного виконавчого органу (або осіб, призначених головою та членами колегіального виконавчого органу), головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту (контролю), відповідно до вимог та за формою, встановленими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

13) копії внутрішніх положень особи, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, що визначають порядок надання інформаційних послуг на фондовому ринку, порядок здійснення внутрішнього аудиту (контролю) та систему управління ризиками;

14) внутрішні правила та інформацію про створення та забезпечення функціонування механізму виявлення, запобігання та усунення конфліктів інтересів;

15) внутрішні правила та інформацію про відповідні засоби гарантування безпеки інформації, її передачі, мінімізації ризиків спотворення, неправомірного втручання та/або витоку інформації;

16) інформацію про засоби забезпечення збереження інформації та безперервності провадження діяльності.

2. У разі внесення змін до інформації та/або документів, поданих відповідно до частини першої цієї статті, особа, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, зобов'язана повідомити про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановлені нею порядку та строки.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про включення або про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру уповноважених осіб

протягом шести місяців з дати отримання всіх документів, передбачених частиною першою цієї статті.

4. У разі прийняття рішення про включення юридичної особи до Реєстру уповноважених осіб Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку видає свідоцтво про включення до Реєстру.

У разі прийняття рішення про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру уповноважених осіб Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє таку юридичну особу про причини відмови.

Стаття 27⁶. Анулювання свідоцтва про включення до Реєстру

1. Підставою для анулювання свідоцтва про включення до Реєстру є:

1) заява особи, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку;

2) встановлення факту непровадження діяльності з надання інформаційних послуг на фондовому ринку протягом 12 місяців поспіль;

3) встановлення факту подання недостовірної, неправдивої та/або оманливої інформації особою, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, для включення її до Реєстру уповноважених осіб;

4) встановлення факту невідповідності особи, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, вимогам законодавства до особи для включення її до Реєстру уповноважених осіб;

5) встановлення факту грубого порушення особою, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на фондовому ринку, або повторного протягом одного календарного року вимог законодавства на фондовому ринку.

Стаття 27⁷. Вимоги до діяльності з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку

1. Особи, які провадять діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, повинні мати погоджені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку внутрішні правила та відповідні засоби, які забезпечують оприлюднення такої регульованої інформації в режимі, максимально технічно наближеному до реального часу, на комерційній основі, з урахуванням вимог абзацу другого цієї частини.

Регульована інформація має бути доступною для будь-яких юридичних та фізичних осіб на безоплатній основі не пізніше ніж через 15 хвилин після її оприлюднення.

2. Програмно-технічні комплекси, що використовуються при провадженні діяльності з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, повинні відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, та забезпечувати ефективно і безперервно поширення такої інформації шляхом забезпечення швидкого доступу до цієї інформації на недискримінаційній основі у формі, придатній для обробки та консолідації.

Такі програмно-технічні комплекси повинні забезпечувати можливість оприлюднення інформації у формі відкритих даних. При цьому вимоги [абзацу другого частини першої](#)

статті 10¹ Закону України "Про доступ до публічної інформації" не застосовуються до осіб, які провадять діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку.

Особи, які провадять діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, не мають права обмежувати доступ інших осіб до інформації, що оприлюднюється відповідно до цієї статті.

3. Програмно-технічні комплекси, що використовуються особами, які провадять діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, повинні забезпечувати функціонування ефективних механізмів перевірки поданої учасниками фондового ринку для оприлюднення інформації на предмет її повноти, ідентифікації описок та очевидних технічних помилок, а також механізмів повернення такої інформації учасникам фондового ринку для її виправлення та повторного подання.

Стаття 27⁸. Вимоги до діяльності з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку

1. Особи, які провадять діяльність з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку, повинні мати погоджені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку внутрішні правила та відповідні засоби, які забезпечують збирання всієї оприлюдненої відповідно до статті 27⁷ цього Закону регульованої інформації, її консолідацію в безперервний оновлюваний електронний потік інформації та забезпечення оприлюднення такої інформації в режимі, максимально технічно наближеному до реального часу, на комерційній основі, з урахуванням вимог абзацу другого цієї частини.

Консолідована в безперервний оновлюваний електронний потік інформація має бути доступною для всіх юридичних та фізичних осіб на безоплатній основі не пізніше ніж через 15 хвилин після її оприлюднення.

Вимоги до змісту потоку такої інформації встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Програмно-технічні комплекси, що використовуються при провадженні діяльності з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку, повинні відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, забезпечувати ефективне та безперервне поширення інформації через швидкий доступ до цієї інформації на недискримінаційній основі та безперешкодне використання цієї інформації учасниками фондового ринку.

Такі програмно-технічні комплекси повинні забезпечувати можливість оприлюднення інформації у формі відкритих даних. При цьому вимоги абзацу другого частини першої статті 10¹ Закону України "Про доступ до публічної інформації" не застосовуються до осіб, які провадять діяльність з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку.

3. Особи, які провадять діяльність з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації про фінансові інструменти та/або учасників фондового ринку, крім консолідації регульованої інформації, повинні також забезпечувати

консолідацію з усіх фондових бірж інформації, що має розкриватися фондовими біржами відповідно до вимог законодавства.

Стаття 27^о. Вимоги до діяльності з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

1. Особи, які провадять діяльність з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, повинні мати погоджені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку внутрішні правила та відповідні засоби, які забезпечують подання відповідної інформації якомога швидше, але в будь-якому разі не пізніше завершення робочого дня, протягом якого виникла така інформація.

Порядок подання інформації особами, які провадять діяльність з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Програмно-технічні комплекси, що використовуються особами, які провадять діяльність з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, повинні забезпечувати ефективну перевірку повноти поданої учасниками фондового ринку звітності та/або адміністративних даних, виявлення описок та/або очевидних технічних помилок, а також забезпечувати повернення такої звітності та/або даних учасникам фондового ринку для виправлення та повторного подання.

3. Програмно-технічні комплекси, що використовуються особами, які провадять діяльність з подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, повинні забезпечувати виявлення помилок, допущених внаслідок дій особи, яка провадить зазначену діяльність, забезпечувати виправлення таких помилок та повторне подання звітності та/або адміністративних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

{Закон доповнено розділом III^а згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Розділ IV ЕМІСІЯ ТА ОБІГ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Стаття 28. Емісія цінних паперів

1. Емісія цінних паперів - сукупність дій емітента, що спрямовані на реєстрацію випуску цінних паперів у Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх розміщення серед інвесторів в цінні папери та здійснюються в послідовності, встановленій [статтею 29](#) цього Закону.

2. У разі емісії цінних паперів емітент оформлює відповідне рішення про емісію, вимоги до якого встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Емітент повинен надавати інвестору засвідчену копію рішення про емісію на його запит.

3. Емісія цінних паперів здійснюється емітентом самостійно або через андеррайтера, що уклав з емітентом договір про андеррайтинг.

Договір про андеррайтинг повинен відповідати вимогам типового договору, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. У процесі емісії цінних паперів договори з першими власниками щодо відчуження цінних паперів укладаються до дати, визначеної рішенням про емісію цінних паперів, але не пізніше двох місяців з дати початку розміщення цінних паперів, визначеної рішенням про емісію таких цінних паперів, якщо інший строк не передбачений цим Законом.

Кожен інвестор у цінні папери має оплатити вартість цінних паперів у повному обсязі до дати затвердження результатів емісії відповідного випуску цінних паперів.

5. Переважне право на придбання цінних паперів одними інвесторами стосовно інших встановлюється законом.

Строк реалізації переважного права визначається рішенням про емісію цінних паперів та не може становити менше 15 робочих днів.

6. Кількість розміщених цінних паперів не повинна перевищувати кількості цінних паперів, визначеної у рішенні про емісію таких цінних паперів.

7. Розміщення цінних паперів здійснюється серед заздалегідь визначеного кола осіб, кількість некваліфікованих інвесторів серед яких не може дорівнювати або перевищувати 150 осіб, крім випадку здійснення публічної пропозиції емітентом у процесі емісії.

Стаття 29. Етапи емісії цінних паперів

1. Емісія акцій здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про емісію цінних паперів органом (особою) емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення у разі потреби договору з андеррайтером;

3) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви, рішення про емісію цінних паперів і всіх необхідних документів для реєстрації випуску цінних паперів;

4) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

5) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів або з Національним банком України договору про обслуговування випусків цінних паперів (за відсутності такого договору);

6) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

7) реалізація акціонерами свого переважного права на придбання акцій додаткової емісії у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

8) розміщення цінних паперів;

9) затвердження результатів емісії цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

10) внесення до статуту акціонерного товариства змін, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу товариства, з урахуванням результатів емісії акцій;

11) реєстрація змін до статуту акціонерного товариства в органах державної реєстрації;

12) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви і всіх необхідних документів для реєстрації звіту про результати емісії цінних паперів;

13) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати емісії цінних паперів та видача свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів.

Емісія інших цінних паперів (крім державних цінних паперів) здійснюється за етапами, визначеними пунктами 1-6, 8, 9, 12, 13 цієї частини.

2. Порядок поєднання емісії цінних паперів із здійсненням публічної пропозиції таких цінних паперів у процесі їх емісії встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 30. Реєстрація та відмова в реєстрації випуску цінних паперів

1. Емітент подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву, рішення про емісію цінних паперів і всі необхідні документи для реєстрації випуску цінних паперів протягом 60 днів після прийняття рішення про емісію цінних паперів органом (особою) емітента, уповноваженим приймати таке рішення.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 25 робочих днів:

1) після надходження заяви, рішення про емісію цінних паперів і всіх необхідних документів для реєстрації випуску цінних паперів здійснює реєстрацію випуску цінних паперів або відмовляє в реєстрації;

2) повертає документи емітентові без розгляду в разі їх подання не в повному обсязі або з порушенням встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку вимог до їх оформлення.

Принцип мовчазної згоди не застосовується до процесу реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів.

3. Реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів не може розглядатися як гарантія їх вартості. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідає лише за повноту інформації, що міститься у рішенні про емісію цінних паперів, та за її відповідність вимогам законодавства.

Відповідальність за достовірність відомостей, наведених у документах, що подаються до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску цінних паперів, несе емітент.

4. Перелік документів, необхідних для реєстрації випуску цінних паперів, та порядок їх реєстрації встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку відмовляє в реєстрації випуску цінних паперів у строк, встановлений частиною другою цієї статті, у разі:

1) невідповідності поданих документів вимогам законодавства;

2) наявності розбіжностей між різними положеннями поданих документів, недостовірності та/або неповноти інформації у поданих документах;

3) порушення встановленого законодавством порядку прийняття рішення про емісію цінних паперів;

4) визнання емісії цінних паперів недобросовісною;

5) якщо місцезнаходженням емітента відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань є тимчасово окупована територія України або територія проведення антитерористичної операції.

Стаття 31. Облік зареєстрованих випусків цінних паперів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку веде Державний реєстр випусків цінних паперів у встановленому нею порядку.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок доступу учасників ринку цінних паперів до інформації, що міститься в Державному реєстрі випусків цінних паперів. Такий доступ є безоплатним.

Стаття 32. Звіт про результати емісії цінних паперів

1. Емітент акцій подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у 30-денний строк з дня прийняття на загальних зборах акціонерів рішення про внесення змін до статуту товариства (у випадках, визначених законом щодо обов'язкового погодження змін до статуту з відповідними державними органами у 60-денний строк) звіт про результати емісії акцій та інші визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документи, необхідні для реєстрації звіту.

Емітент цінних паперів (крім акцій) подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у 15-денний строк з дня затвердження результатів емісії цінних паперів (крім акцій) органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, звіт про результати емісії цінних паперів (крім акцій) та інші визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документи, необхідні для реєстрації звіту.

2. Кількість фактично розміщених цінних паперів зазначається у звіті про результати емісії цінних паперів, що складається на підставі затверджених результатів емісії.

Затвердження результатів емісії (у разі емісії акцій - також внесення відповідних змін до статуту) органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, здійснюється протягом 60 днів з дня закінчення строку розміщення цінних паперів.

3. У разі додаткової емісії акцій у звіті про результати емісії цінних паперів також зазначається кількість фактично придбаних акцій під час реалізації переважного права.

4. Звіт про результати емісії цінних паперів підлягає оприлюдненню у випадках, встановлених цим Законом.

Звіт про результати емісії цінних паперів підлягає оприлюдненню у спосіб, передбачений частиною другою статті 38 цього Закону, та строки, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги до розкриття інформації, що міститься у звіті про результати емісії цінних паперів.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку після отримання необхідних документів зобов'язана прийняти рішення про реєстрацію звіту про результати емісії цінних паперів або про відмову в реєстрації.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку відмовляє в реєстрації звіту про результати емісії цінних паперів у строки, встановлені **частиною другою статті 30** цього Закону, виключно у разі, якщо:

1) порушено вимоги законодавства щодо емісії цінних паперів, зокрема порушено встановлений порядок прийняття рішення про затвердження результатів емісії;

2) емісію цінних паперів визнано недобросовісною;

3) встановлено невідповідність поданих документів вимогам законодавства.

Стаття 33. Недобросовісна емісія цінних паперів

1. Недобросовісна емісія цінних паперів - дії, що порушують встановлену цим Законом процедуру емісії і є підставою для прийняття рішення про відмову в реєстрації випуску цінних паперів, звіту про результати емісії цінних паперів та відмову в затвердженні проспекту, а також зупинення розміщення цінних паперів.

2. Підставою для визнання емісії цінних паперів недобросовісною є:

1) порушення емітентом вимог цього Закону, невідповідність поданих емітентом документів вимогам законодавства та/або неповнота інформації у поданих документах;

2) порушення встановленого законодавством порядку прийняття рішення про емісію цінних паперів;

3) внесення недостовірних, з розбіжностями між різними положеннями та/або неповних відомостей до документів, що подаються для реєстрації випуску цінних паперів, звіту про результати емісії цінних паперів;

4) неодноразове грубе порушення емітентом прав інвесторів під час емісії цінних паперів.

3. У разі недобросовісної емісії Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право тимчасово зупинити розміщення цінних паперів.

Порядок прийняття рішення про зупинення розміщення цінних паперів встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Зупинене розміщення цінних паперів поновлюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку лише до закінчення строку укладення договорів з першими власниками, визначеного рішенням про емісію цінних паперів, за умови усунення порушень, що стали підставою для зупинення розміщення.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про визнання емісії цінних паперів недійсною у разі, якщо:

1) порушення, що стали підставою для зупинення розміщення цінних паперів, не усунені протягом 15 днів після прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідного рішення;

2) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку не надіслані документи, що підтверджують усунення порушень.

6. У разі визнання емісії недійсною або незатвердження в установлені законодавством строки результатів емісії цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, або невнесення в установлені законодавством строки змін до статуту, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу акціонерного товариства з урахуванням результатів розміщення акцій, емітент таких цінних паперів зобов'язаний повернути інвесторам кошти (майно, майнові права), що надійшли як плата за розміщені цінні папери, у строки, визначені рішенням про емісію цінних паперів, але не більше шести місяців, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Центральний депозитарій цінних паперів протягом трьох робочих днів після отримання від емітента інформації про повернення інвесторам коштів (майна, майнових прав), що надійшли як плата за розміщені цінні папери, забезпечує в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему, списання депозитарними установами прав на відповідні цінні папери з рахунків інвесторів (депонентів) та переведення відповідних цінних паперів з рахунків депозитарних установ на рахунок такого емітента.

За кожний день порушення строку, передбаченого абзацом першим цієї частини, емітент сплачує пеню у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України.

Стаття 34. Публічна пропозиція цінних паперів

1. Публічна пропозиція цінних паперів (далі - публічна пропозиція) - пропозиція (оферта), звернена до невизначеного кола осіб, про придбання цінних паперів за ціною та на умовах, визначених такою пропозицією, що здійснюється з урахуванням вимог, встановлених цим Законом.

Публічна пропозиція повинна містити умови та порядок придбання цінних паперів, щодо яких здійснюється така публічна пропозиція, строк дії такої пропозиції та відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Публічна пропозиція може здійснюватися:

- 1) емітентом у процесі емісії цінних паперів;
- 2) емітентом щодо викуплених цінних паперів;
- 3) оферентом щодо продажу належних йому цінних паперів.

Подання заявки про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру вважається здійсненням публічної пропозиції. Подання заявки про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі без включення до біржового реєстру не вважається публічною пропозицією.

3. Публічна пропозиція здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Здійснення публічної пропозиції можливе лише за умови дійсності проспекту відповідно до **статті 37** цього Закону.

4. Вимоги щодо необхідності оформлення проспекту не поширюються на такі випадки:

- 1) публічна пропозиція здійснюється виключно серед кваліфікованих інвесторів;
- 2) публічна пропозиція здійснюється серед некваліфікованих інвесторів, загальна кількість яких становить менше 150 осіб;
- 3) публічна пропозиція здійснюється у процесі злиття або поділу юридичної особи, за умови що документ, який передбачає такий поділ або злиття, оприлюднений відповідно до вимог частини другої **статті 38¹** цього Закону;
- 4) публічна пропозиція здійснюється серед інвесторів за умови, що кожен із цих інвесторів придбаває цінні папери на суму, що не перевищує розмір, встановлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 5) емісія акцій здійснюється з метою їх конвертації в акції іншого типу та/або класу цього самого емітента;
- 6) здійснюється емісія цінних паперів, що підлягають розподілу виключно між теперішніми або колишніми керівниками чи працівниками емітента або юридичних осіб, які перебувають під контролем емітента, за умови наявності документа, що містить інформацію про кількість та тип цінних паперів, а також про умови та деталі такого розподілу;
- 7) загальна номінальна вартість цінних паперів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, не перевищує обсяг, встановлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 8) здійснюється емісія державних цінних паперів та облігацій місцевих позик;
- 9) здійснюється емісія цінних паперів, виконання зобов'язань за якими гарантовано державою або органами місцевого самоврядування;
- 10) подано заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру, за умови що:
 - а) цінні папери цього випуску вже включені до біржового реєстру цієї фондової біржі;
 - б) кількість цінних паперів, щодо яких подано заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі, є меншою за 20 відсотків від кількості цінних паперів цього випуску, що перебувають у біржовому реєстрі протягом останніх 12 місяців;
- 11) подано заявку про допуск акцій до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру, за умови що:
 - а) акції конвертуються з інших цінних паперів;
 - б) акції, в які конвертуються інші цінні папери, вже включені до біржового реєстру цієї фондової біржі;
 - в) загальна кількість акцій, конвертованих з інших цінних паперів, не перевищує 20 відсотків загальної кількості акцій тих самих виду та класу, що перебувають у біржовому реєстрі цієї фондової біржі протягом останніх 12 місяців;
- 12) подано заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру за результатами конвертації цінних паперів, за умови що конвертація здійснена у процесі відновлення платоспроможності фінансової установи в установленому законодавством порядку;

13) подано заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру щодо цінних паперів, вже включених до біржового реєстру іншої фондової біржі, за умови дотримання всіх таких вимог:

а) такі цінні папери перебувають у біржовому реєстрі іншої фондової біржі більше ніж 18 місяців;

б) такі цінні папери включені до біржового реєстру іншої фондової біржі на підставі проспекту, оприлюдненого відповідно до вимог **частини п'ятої** статті 38⁵ цього Закону;

в) проведення регулярних торгів такими цінними паперами на іншій фондовій біржі;

г) оприлюднення особою, яка подала заявку про допуск таких цінних паперів до торгів на фондовій біржі в частині включення до біржового реєстру, державною мовою України та відповідно до вимог частини п'ятої статті 38⁵ цього Закону документа про такі цінні папери, складеного відповідно до вимог Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо його змісту та розміру.

Вимоги підпункту "в" пункту 10 цієї частини не застосовуються в будь-якому з таких випадків:

щодо цінних паперів, конвертованих в акції, оформлено та оприлюднено проспект відповідно до вимог цього Закону;

емітентом акцій є фінансова установа, за умови що акції конвертовані нею з інших цінних паперів або інших зобов'язань у порядку та у випадках, встановлених органом, який здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, відповідно до повноважень, встановлених **статтею 21** Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг".

5. Публічна пропозиція цінних паперів підлягає оприлюдненню у спосіб, передбачений **частиною другою** статті 38¹ цього Закону, та строки, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 35. Проспект цінних паперів

1. Проспект оформлюється особою, яка здійснює публічну пропозицію (далі - особа, яка оформлює проспект).

Проспект повинен містити всю інформацію, яка, з огляду на особливості емітента та цінних паперів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, необхідна для надання інвесторам можливості зробити обґрунтовану оцінку фінансового становища активів і пасивів та перспектив емітента та будь-якої особи, яка забезпечує виконання зобов'язання емітента за таким випуском, а також прав за такими цінними паперами, та яка подається у формі, яку легко зрозуміти та проаналізувати.

2. Проспект повинен включати:

1) анотацію;

2) реєстраційний документ;

3) документ про цінні папери.

3. Вимоги до відомостей, які має включати проспект та окремі його частини, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Проспект може складатися з одного чи кількох різних документів, які також можуть містити посилання на інші документи, які є у публічному доступі в результаті їх оприлюднення відповідно до вимог **статті 38'** або **розділу V** цього Закону.

У проспекті, що складається з кількох документів, інформація повинна бути розділена на три документи: реєстраційний документ, документ про цінні папери та анотація.

У реєстраційному документі повинна міститися інформація про емітента.

У документі про цінні папери повинна міститися інформація про цінні папери, щодо яких здійснюється публічна пропозиція.

5. Анотація повинна містити інформацію про істотні характерні ознаки та ризики, пов'язані з емітентом, його цінними паперами або будь-якою особою, яка забезпечує виконання зобов'язань емітента за таким випуском. Анотація викладається коротко і загальнозрозуміло з метою сприяння прийняттю інвесторами рішення щодо можливої інвестиції у такі цінні папери, мовою відповідно до вимог статті 38 цього Закону. Анотація повинна містити інформацію щодо суттєвих характеристик цінних паперів та ризиків, пов'язаних з емітентом, будь-якою особою, яка надає забезпечення за відповідним випуском цінних паперів, а також не повинна суперечити іншим частинам проспекту.

Анотація також повинна містити застереження, що:

- 1) її слід розглядати як вступ до проспекту;
- 2) будь-яке рішення інвестора щодо інвестування в цінні папери має ґрунтуватися на результатах аналізу проспекту в цілому;
- 3) особи, які підписали анотацію, несуть відповідальність, лише якщо така анотація містить неправильну, неточну або суперечливу інформацію порівняно з іншими частинами проспекту.

Анотація не може містити посилання на інші документи.

6. У разі емісії цінних паперів, інших ніж пайові цінні папери, у випадках, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, проспект може на вибір емітента складатися з базового проспекту, що містить всю важливу інформацію про емітента та цінні папери, щодо яких здійснюється публічна пропозиція.

Інформація, що міститься в базовому проспекті, оновлюється у випадках, встановлених законодавством.

7. У разі якщо в проспекті не зазначається остаточна ціна, за якою відчужуються цінні папери, у проспекті мають бути зазначені критерії та/або умови, відповідно до яких визначається така ціна. Такі критерії та/або умови, відповідно до яких визначається остаточна ціна, за якою відчужуються цінні папери, встановлюються з урахуванням обмежень, встановлених законом.

Інформація про остаточну ціну, за якою відчужуються цінні папери, повинна:

- 1) оприлюднюватися відповідно до вимог частин першої та другої статті 38' цього Закону;
- 2) подаватися до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку одночасно із звітом про результати їх розміщення.

8. У разі якщо проспект оформлюється юридичною особою, він підписується особою, яка здійснює управлінські функції в такій юридичній особі. У разі якщо проспект складається з кількох документів, ці документи можуть бути підписані різними особами, які здійснюють управлінські функції в особі, що оформлює проспект.

У разі оформлення проспекту фізичною особою він підписується такою фізичною особою.

Особи, які підписали проспект, тим самим підтверджують достовірність відомостей, які в ньому містяться.

Особа, яка оформлює проспект, за включення до проспекту недостовірних та/або оманливих відомостей несе відповідальність, визначену законом.

9. Особа, яка надає забезпечення за відповідним випуском цінних паперів, за включення до проспекту недостовірних відомостей, які стосуються наданого забезпечення, несе відповідальність, визначену законом.

Особи, які надають забезпечення за відповідним випуском цінних паперів, підписують проспект таких цінних паперів.

10. Фінансова звітність, що включається до проспекту, має бути підтверджена аудитором (аудиторською фірмою).

11. Особа, яка оформлює проспект, за невиконання умов проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, несе відповідальність, визначену законом.

Стаття 36. Затвердження проспекту цінних паперів

1. Особа, яка оформлює проспект, подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку проспект та всі необхідні документи для його затвердження.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку після надходження проспекту і всіх необхідних документів для його затвердження затверджує проспект або відмовляє в затвердженні проспекту протягом:

20 робочих днів;

10 робочих днів - у разі, якщо в емітента наявні цінні папери, допущені до торгів на фондовій біржі, та/або здійснювалася публічна пропозиція таких цінних паперів.

3. У разі якщо проспект та/або інші подані документи не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною другою цієї статті строків, інформує заявника про зазначені виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною другою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

4. Принцип мовчазної згоди не застосовується до процесу затвердження проспекту Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Затвердження проспекту Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку не може розглядатися як гарантія вартості таких цінних паперів. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідає лише за повноту інформації, що міститься у документах, які подаються для затвердження проспекту, та за її відповідність вимогам законодавства.

Відповідальність за достовірність відомостей, наведених у документах, що подаються для затвердження проспекту, несе особа, яка оформила проспект.

6. Перелік документів, необхідних для затвердження проспекту, та порядок затвердження проспекту встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку відмовляє у затвердженні проспекту у строки, встановлені частиною другою цієї статті, виключно у разі:

- 1) невідповідності поданих документів вимогам законодавства;
- 2) наявності розбіжностей між різними положеннями поданих документів, недостовірності та/або неповноти інформації у поданих документах;
- 3) визнання емісії цінних паперів недобросовісною.

8. Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або її уповноваженої особи про затвердження проспекту оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом одного робочого дня після його прийняття.

Стаття 37. Дійсність проспекту цінних паперів та внесення до нього змін

1. Проспект, який складається з єдиного документа, є дійсним для здійснення публічної пропозиції протягом 12 місяців з дати його затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Якщо проспект складається з кількох документів, такий строк розраховується з дати затвердження останнього з них.

Проспект втрачає дійсність для здійснення публічної пропозиції, якщо суттєві зміни, зазначені у частині другій цієї статті, відбулися та не були оформлені відповідно до вимог цієї статті шляхом внесення змін та/або доповнень до такого проспекту.

2. Особа, яка оформила проспект у порядку та строки, встановлені частиною третьою цієї статті, у разі виникнення будь-яких важливих змін, суттєвих помилок або виявлення неточностей, що стосуються інформації, яка міститься у проспекті та може вплинути на оцінку цінних паперів (далі - суттєві зміни), зобов'язана внести відповідні зміни та/або доповнення до такого проспекту, за умови що такі зміни виникли до закінчення строку дії публічної пропозиції, визначеного відповідно до частини першої статті 34 цього Закону, або до дати початку торгів такими цінними паперами на фондовій біржі (залежно від того, яка подія відбулася пізніше).

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний перелік суттєвих змін, поява (виявлення) яких може бути підставою для оформлення відповідних змін та/або доповнень до проспекту.

3. Зміни та/або доповнення до проспекту повинні бути оформлені у вигляді відповідного додатка до проспекту та подані до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для затвердження протягом п'яти робочих днів з дати виникнення відповідних суттєвих змін.

У разі якщо проспект оформлюється юридичною особою, додатки до проспекту підписуються особою, яка здійснює управлінські функції в такій юридичній особі.

У разі оформлення проспекту фізичною особою додатки до нього підписуються такою фізичною особою.

4. Додатки до проспекту повинні бути затверджені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку і підлягають оприлюдненню у спосіб, визначений для оприлюднення проспекту **частиною другою** статті 38¹ цього Закону, та строки, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Додаток до проспекту затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом семи робочих днів у порядку, встановленому для затвердження проспекту частинами **третьою** та **четвертою** статті 36 цього Закону.

У разі якщо додатки до реєстраційного документа або документа про цінні папери стосуються інформації, яка міститься в анотації, до анотації повинні бути внесені зміни, які оформляються окремим додатком. До додатків до анотацій застосовуються положення частини третьої статті 38 цього Закону.

5. У разі внесення змін та/або доповнень до проспекту при здійсненні публічної пропозиції, передбаченої пунктами 1-3 частини другої статті 34, інвестори, які вже погодилися придбати відповідні цінні папери до оприлюднення затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку додатка до проспекту, мають право відмовитися від такого придбання протягом двох робочих днів з дати оприлюднення такого додатка, за умови що строк дії публічної пропозиції не завершений та договір щодо придбання таких цінних паперів не виконаний.

Строк реалізації права інвестора на відмову від придбання цінних паперів може бути збільшений емітентом або оферентом.

У разі внесення змін та/або доповнень до проспекту під час емісії цінних паперів додаток до проспекту також повинен містити кінцеву дату реалізації права інвестора на відмову від придбання цінних паперів.

Стаття 38. Мова проспекту цінних паперів

1. Проспект цінних паперів емітента оформлюється державною мовою України.

2. Проспект цінних паперів іноземного емітента оформлюється державною мовою України, а також за бажанням особи, яка оформлює такий проспект, англійською мовою або державною мовою країни Європейського Союзу, в якій цінні папери пропонуються до розміщення чи публічної пропозиції або допущені до торгів на фондовій біржі.

Стаття 38¹. Розкриття інформації, що міститься в проспекті цінних паперів

1. Після затвердження проспекту Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку він має бути оприлюднений особою, яка здійснює публічну пропозицію, протягом двох робочих днів, але не пізніше останнього робочого дня, що передує даті

початку продажу таких цінних паперів, визначеної відповідною публічною пропозицією, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

У разі якщо емітент не здійснював публічну пропозицію таких цінних паперів та/або публічна пропозиція таких цінних паперів не здійснювалася оферентом, та/або такі цінні папери не допущені до торгів на фондовій біржі, проспект має бути оприлюднений не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати початку продажу таких цінних паперів, визначеної відповідною публічною пропозицією.

2. Проспект вважається оприлюдненим, якщо його розміщено в електронній формі на одному з таких офіційних веб-сайтів:

- 1) веб-сайт особи, яка здійснює публічну пропозицію;
- 2) веб-сайт фондової біржі у разі допуску цінних паперів до торгів на такій фондовій біржі;
- 3) веб-сайт професійного учасника фондового ринку, який здійснює операції, пов'язані з виконанням публічної пропозиції;
- 4) в електронній формі в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку.

3. Паперова форма проспекту має бути надана особою, яка здійснює публічну пропозицію, безоплатно потенційному інвестору на його вимогу.

У разі якщо проспект складається з кількох документів або містить посилання на інші документи, документи, з яких складається проспект, можуть оприлюднюватися окремо, за умови що ці документи надаються безоплатно потенційному інвестору на його вимогу. Кожний документ повинен містити вказівку, де можна отримати інші документи - складові частини проспекту.

Оприлюднений текст та формат проспекту та/або додатки до проспекту повинні завжди бути тотожними з оригінальною версією, затвердженою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Особа, яка здійснює публічну пропозицію, зобов'язана також оприлюднити відповідно до вимог частини другої цієї статті повідомлення про те, яким чином оприлюднено проспект і де з ним можна ознайомитися потенційним інвесторам. Вимоги до змісту такого повідомлення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку на своєму офіційному веб-сайті розміщує затвержені нею проспекти та зміни до них.

Стаття 38². Здійснення публічної пропозиції емітентом у процесі емісії

1. Публічна пропозиція цінних паперів емітентом у процесі їх емісії здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови:

- 1) оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не встановлено цим Законом;

2) виконання вимог **статті 29** цього Закону;

3) реєстрації випуску цінних паперів відповідно до вимог **статті 30** цього Закону.

Здійснення публічної пропозиції цінних паперів емітентом у процесі їх емісії можливе лише за умови дійсності проспекту.

2. Перелік документів, необхідних для затвердження проспекту та реєстрації випуску цінних паперів, а також порядок затвердження та реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту, підготовленого емітентом, встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. За включення до проспекту недостовірних та/або оманливих відомостей емітент несе відповідальність, визначену законом.

4. При публічній пропозиції цінних паперів емітентом у процесі їх емісії реєстрація випуску цінних паперів та затвердження проспекту здійснюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у строки, встановлені **частиною другою** статті 36, та з урахуванням положень частин **третьої і четвертої** статті 36 цього Закону.

5. Після затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту він має бути оприлюднений емітентом шляхом та у строки, визначені частинами **першою та другою** статті 38¹ цього Закону.

6. Зміни або доповнення до проспекту оформлюються емітентом у порядку, встановленому **статтею 37** цього Закону.

Стаття 38³. Проспект цінних паперів при публічній пропозиції викуплених емітентом цінних паперів

1. Публічна пропозиція викуплених емітентом акцій здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не встановлено цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також за умови виконання вимог **статті 66** Закону України "Про акціонерні товариства". Здійснення публічної пропозиції викуплених емітентом акцій є можливим лише за умови дійсності проспекту.

2. Перелік документів, необхідних для затвердження проспекту, та порядок затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту, підготовленого емітентом для публічної пропозиції викуплених ним власних акцій, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. За включення до проспекту недостовірних та/або оманливих відомостей емітент несе відповідальність, визначену законом.

4. Проспект при публічній пропозиції викуплених емітентом акцій затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у строки, встановлені **частиною другою** статті 36, та з урахуванням положень частин **третьої і четвертої** статті 36 цього Закону.

5. Після затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту він має бути оприлюднений емітентом шляхом та у строки, визначені частинами **першою** та **другою** статті 38¹ цього Закону.

6. Зміни або доповнення до проспекту оформлюються емітентом в порядку, встановленому **статтею 37** цього Закону.

Стаття 38¹. Проспект цінних паперів при публічній пропозиції цінних паперів оферентом

1. Публічна пропозиція цінних паперів оферентом здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не встановлено цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Здійснення публічної пропозиції цінних паперів є можливим лише за умови дійсності проспекту.

2. У разі відсутності оформленого емітентом або іншим оферентом, або особою, яка подавала заявку про допуск до торгів на фондовій біржі, проспекту або його недійсності оферент може самостійно оформити проспект відповідно до **статті 35** цього Закону.

При публічній пропозиції цінних паперів оферентом проспект, оформлений ним, повинен бути погоджений емітентом.

Перелік документів, необхідних для затвердження проспекту, а також порядок затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту, підготовленого оферентом, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. У випадку, передбаченому частиною другою цієї статті, проспект підписується оферентом (особою, яка здійснює управлінські функції в оференті, якщо оферент є юридичною особою).

За включення до проспекту недостовірних та/або оманливих відомостей оферент несе відповідальність, визначену законом.

4. Проспект при публічній пропозиції цінних паперів оферентом затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у строки, встановлені частиною другою статті 36, та з урахуванням положень частин **третьої** і **четвертої** статті 36 цього Закону.

5. Після затвердження проспекту Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку він має бути оприлюднений оферентом протягом двох робочих днів, але не пізніше останнього робочого дня, що передує даті здійснення публічної пропозиції цінних паперів.

У разі якщо емітент не здійснював публічну пропозицію таких цінних паперів та/або не здійснювалася публічна пропозиція таких цінних паперів іншим оферентом, та/або такі цінні папери не допущені до торгів на фондовій біржі, проспект має бути оприлюднений не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати здійснення публічної пропозиції цінних паперів.

Оприлюднення проспекту оферентом здійснюється у порядку, встановленому **частиною другою** статті 38¹ цього Закону.

6. Паперова форма проспекту має бути надана оферентом безкоштовно потенційному інвестору на його вимогу.

Оприлюднені текст та формат проспекту та/або додатки до проспекту повинні бути завжди тотожними з оригінальною версією, затвердженою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Оферент зобов'язаний також оприлюднити відповідно до порядку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, повідомлення про те, яким чином було оприлюднено проспект і де з ним можна ознайомитися потенційним інвесторам. Вимоги до змісту такого повідомлення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Зміни або доповнення до проспекту оформлюються оферентом у порядку, встановленому [статтею 37](#) цього Закону.

Стаття 38⁵. Проспект цінних паперів при допуску цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру

1. Допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не встановлено цим Законом. Допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення цінних паперів до біржового реєстру є можливим лише за умови дійсності проспекту.

2. У разі відсутності оформленого емітентом або оферентом проспекту або його недійсності особа, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення цінних паперів до біржового реєстру, може самостійно оформити проспект відповідно до [статті 35](#) цього Закону. Перелік документів, необхідних для затвердження проспекту, та порядок затвердження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту, підготовленого особою, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. У випадку, передбаченому частиною другою цієї статті, проспект підписується особою, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру (особою, яка здійснює управлінські функції в особі, що подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, якщо такою особою є юридична особа).

За включення до проспекту недостовірних та/або оманливих відомостей особа, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, несе відповідальність, визначену законом.

4. Проспект при допуску цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру затверджується Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у строки, встановлені частиною другою статті 36, та з урахуванням положень частин третьої і четвертої [статті 36](#) цього Закону.

5. Після затвердження проспекту Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку він має бути оприлюднений особою, яка подає заявку про допуск цінних

паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, протягом двох робочих днів та не пізніше останнього робочого дня, що передує даті початку торгів такими цінними паперами на фондовій біржі.

У разі якщо емітент та/або оферент не здійснював публічну пропозицію таких цінних паперів, проспект має бути оприлюднений не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати початку торгів такими цінними паперами на фондовій біржі.

Оприлюднення проспекту особою, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, здійснюється в порядку, встановленому **частиною другою** статті 38¹ цього Закону.

6. Паперова форма проспекту має бути надана особою, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, безкоштовно потенційному інвестору на його вимогу.

Оприлюднені текст та формат проспекту та/або додатки до проспекту повинні бути завжди тотожними з оригінальною версією, затвердженою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Особа, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, зобов'язана також оприлюднити відповідно до порядку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, повідомлення про те, яким чином було оприлюднено проспект і де з ним можна ознайомитися потенційним інвесторам. Вимоги до змісту такого повідомлення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Зміни або доповнення до проспекту оформлюються особою, яка подає заявку про допуск цінних паперів до торгів на фондовій біржі у частині включення до біржового реєстру, в порядку, встановленому **статтею 37** цього Закону.

Стаття 38⁶. Емісія окремих видів цінних паперів

1. Емісія, обіг та викуп цінних паперів інститутів спільного інвестування визначаються **Законом** України "Про інститути спільного інвестування".

2. Вимоги цього розділу не застосовуються до емісії державних облігацій, казначейських зобов'язань та державних деривативів.

{Розділ IV в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Розділ V РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Стаття 39. Розкриття регульованої інформації

1. Регульована інформація розкривається у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку шляхом її розміщення в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, крім випадку, встановленого **частиною четвертою** цієї статті.

2. Якщо інше не передбачено законодавством, регульована інформація також розкривається шляхом:

- 1) розміщення її на власному веб-сайті учасника фондового ринку;
- 2) подання її до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Учасники фондового ринку зобов'язані розкривати регульовану інформацію відповідно до вимог, в обсязі та строки, встановлені цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Учасники фондового ринку (крім інвесторів у цінні папери) зобов'язані мати власний веб-сайт. Учасник фондового ринку не може обмежувати доступ або встановлювати плату за доступ до інформації, що підлягає обов'язковому розкриттю на такому веб-сайті.

Додаткові вимоги до розкриття регульованої інформації емітентами, цінні папери яких допущені до торгів на фондовій біржі, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Інформація про власників голосуючих акцій публічних акціонерних товариств, пакет яких становить 5 і більше відсотків акцій, подається емітентові цінних паперів власником таких акцій у строки, порядку та за формою, що встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Інформація про власників голосуючих акцій акціонерних товариств, пакет яких становить 5 і більше відсотків акцій, подається емітентові цінних паперів Центральним депозитарієм цінних паперів на запит емітента у строки, порядку та за формою, що встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Така інформація обов'язково має містити відомості про розмір пакета такого власника із зазначенням відсотка, кількості, типу та/або класу належних такому власнику акцій та відомості про власника із зазначенням імені (найменування) власника, коду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (для юридичної особи - резидента) або коду/номера з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента).

Зазначена в абзацах першому та другому цієї частини інформація оприлюднюється емітентом в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку.

4. Регульована інформація розкривається приватними акціонерними товариствами (у разі якщо щодо цінних паперів такого товариства не здійснювалася публічна пропозиція) виключно шляхом її розміщення на власному веб-сайті та шляхом подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

5. Приватне акціонерне товариство (у разі якщо таким товариством не здійснювалася публічна пропозиція цінних паперів), 100 відсотків акцій якого прямо або опосередковано належать одній особі, крім товариства, 100 відсотків акцій якого прямо або опосередковано належать державі, не розкриває регульовану інформацію, якщо інше не встановлено його статутом.

У такому разі приватне акціонерне товариство повинно розкривати свою структуру власності.

{Стаття 39 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 39¹. Мова розкриття регульованої інформації

1. Регульована інформація розкривається емітентом державною мовою України.

Регульована інформація розкривається іноземним емітентом державною мовою України, а також за бажанням емітента англійською мовою або державною мовою країни Європейського Союзу, в якій цінні папери допущені до торгів на фондовій біржі.

2. Акціонери або фізичні чи юридичні особи, передбачені [статтею 64¹](#) Закону України "Про акціонерні товариства", мають право надавати інформацію емітенту та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку державною мовою України або англійською мовою.

3. Інформація розкривається професійними учасниками та саморегульованими організаціями професійних учасників фондового ринку державною мовою України.

{Закон доповнено статтею 39¹ згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 40. Регулярна інформація про емітента

1. Регулярна інформація про емітента - річна та проміжна звітна інформація про результати фінансово-господарської діяльності емітента, яка розкривається на фондовому ринку, в тому числі шляхом подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Звітним періодом для складання річної інформації про емітента є календарний рік.

Перший звітний період емітента може бути меншим, ніж 12 місяців, та обчислюється для емітентів (крім іноземних) з дня державної реєстрації такого емітента як юридичної особи до 31 грудня звітного року включно.

3. Річна інформація про емітента повинна містити такі відомості:

1) найменування та місцезнаходження емітента, розмір його статутного капіталу;

2) інформацію про орган управління емітента, його посадових осіб та засновників;

3) інформацію про господарську та фінансову діяльність емітента;

4) інформацію про цінні папери емітента (вид, форма випуску, тип, кількість), наявність публічної пропозиції та/або допуску до торгів на фондовій біржі;

5) річну фінансову звітність, підтверджену аудитором (аудиторською фірмою). При цьому, якщо відповідно до вимог законодавства емітент зобов'язаний підготувати консолідовану фінансову звітність, то річна фінансова звітність повинна містити консолідовану фінансову звітність, підтверджену аудитором (аудиторською фірмою), та окремо свою власну фінансову звітність, підтверджену аудитором (аудиторською фірмою);

6) аудиторський висновок (звіт) незалежного аудитора, наданий за результатами аудиту фінансової звітності емітента аудитором (аудиторською фірмою);

7) інформацію про вчинення значних правочинів або правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість, або про попереднє надання згоди на вчинення таких правочинів;

- 8) відомості про осіб, заінтересованих у вчиненні товариством правочинів із заінтересованістю, та обставини, існування яких створює заінтересованість;
- 9) перелік власників пакетів 5 і більше відсотків акцій із зазначенням відсотка, кількості, типу та/або класу належних їм акцій та інформацію про зміну акціонерів, яким належать голосуючі акції, розмір пакета яких стає більшим, меншим або рівним пороговому значенню пакета акцій;
- 10) інформацію про зміну осіб, яким належить право голосу за акціями, сумарна кількість прав за якими стає більшою, меншою або рівною пороговому значенню пакета акцій;
- 11) інформацію про зміну осіб, які є власниками фінансових інструментів, пов'язаних з голосуючими акціями акціонерного товариства, сумарна кількість прав за якими стає більшою, меншою або рівною пороговому значенню пакета акцій;
- 12) звіт керівництва;
- 13) твердження щодо річної інформації, а саме - офіційна позиція осіб, які здійснюють управлінські функції та підписують річну інформацію емітента, про те, що, наскільки це їм відомо, річна фінансова звітність, підготовлена відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, що вимагаються згідно із **Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні"**, містить достовірне та об'єктивне подання інформації про стан активів, пасивів, фінансовий стан, прибутки та збитки емітента і юридичних осіб, які перебувають під його контролем, у рамках консолідованої фінансової звітності, а також про те, що звіт керівництва включає достовірне та об'єктивне подання інформації про розвиток і здійснення господарської діяльності і стан емітента і юридичних осіб, які перебувають під його контролем, у рамках консолідованої звітності, разом з описом основних ризиків та невизначеностей, з якими вони стикаються у своїй господарській діяльності;
- 14) відомості про участь емітента в інших юридичних особах;
- 15) інформацію про структуру капіталу, в тому числі із зазначенням типів та класів акцій, а також прав та обов'язків акціонерів (учасників);
- 16) інформацію про будь-які обмеження щодо обігу цінних паперів емітента, в тому числі необхідність отримання від емітента або інших власників цінних паперів згоди на відчуження таких цінних паперів;
- 17) інформацію про наявність у власності працівників емітента цінних паперів (крім акцій) такого емітента, а щодо акцій - у кожного у розмірі понад 0,1 відсотка розміру статутного капіталу такого емітента;
- 18) інформацію про корпоративні договори, укладені акціонерами (учасниками) такого емітента, яка наявна в емітента;
- 19) інформацію про будь-які договори та/або правочини, умовою чинності яких є незмінність осіб, які здійснюють контроль над емітентом;
- 20) інформацію про будь-які винагороди або компенсації, які мають бути виплачені посадовим особам емітента в разі їх звільнення;

21) інформацію про загальну кількість голосуючих акцій та кількість голосуючих акцій, права голосу за якими обмежено, а також кількість голосуючих акцій, права голосу за якими за результатами обмеження таких прав передано іншій особі;

22) інформацію про виплату дивідендів та інших доходів за цінними паперами у звітному періоді;

23) інформацію про придбання власних акцій емітентом;

24) інформацію про наявність філіалів або інших відокремлених структурних підрозділів емітента.

Емітент має право додатково розкривати інші відомості у річній інформації.

Річна інформація повинна бути затверджена наглядовою радою емітента до її розкриття відповідно до вимог цього Закону.

4. Річна інформація про емітента є регульованою інформацією та підлягає розкриттю емітентом не пізніше 30 квітня року, наступного за звітним.

Річна інформація повинна залишатися в публічному доступі на власному веб-сайті емітента протягом щонайменше 10 років після її розкриття.

5. Звітним періодом для складання проміжної інформації про емітента є квартал. Проміжна інформація про емітента складається станом на кінець останнього дня кварталу.

Проміжна інформація про емітента повинна містити такі відомості:

1) найменування та місцезнаходження емітента, розмір його статутного капіталу;

2) інформацію про орган управління емітента, його посадових осіб та засновників;

3) інформацію про господарську та фінансову діяльність емітента;

4) інформацію про цінні папери емітента (вид, форма випуску, тип, кількість);

5) проміжну фінансову звітність разом з висновком про огляд цієї звітності, підготовленим аудитором (аудиторською фірмою);

6) проміжний звіт керівництва;

7) твердження щодо проміжної інформації, а саме - офіційна позиція осіб, які здійснюють управлінські функції, про те, що, наскільки це їм відомо, проміжна фінансова звітність, підготовлена відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, згідно із [Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність"](#), містить достовірне та об'єктивне подання інформації про стан активів, пасивів, фінансовий стан, прибутки та збитки емітента і юридичних осіб, які перебувають під його контролем, у рамках консолідованої фінансової звітності, і що проміжний звіт керівництва включає достовірне та об'єктивне подання інформації відповідно до [частини четвертої статті 40¹](#) цього Закону;

8) відомості про участь емітента в інших юридичних особах;

9) інформацію про вчинення значних правочинів або правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість, осіб, заінтересованих у вчиненні товариством правочинів із заінтересованістю, та обставини, існування яких створює заінтересованість;

10) інформацію про загальну кількість голосуючих акцій та кількість голосуючих акцій, права голосу за якими обмежено, а також кількість голосуючих акцій, права голосу за якими за результатами обмеження таких прав передано іншій особі.

Емітент має право додатково розкривати інші відомості у проміжній інформації.

У разі якщо емітент відповідно до законодавства зобов'язаний скласти фінансову звітність відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, проміжна фінансова звітність емітента складається відповідно до таких стандартів.

У разі якщо емітент відповідно до законодавства зобов'язаний скласти окрему власну фінансову звітність відповідно до національних стандартів фінансової звітності та не зобов'язаний готувати консолідовану фінансову звітність, скорочений перелік фінансових звітів повинен містити принаймні стислий баланс, короткий звіт про прибутки та збитки та примітки до цих звітів. Готуючи стислий баланс та короткий звіт про прибутки та збитки, емітент повинен дотримуватися тих самих принципів, як при підготовці річної фінансової звітності.

Якщо проміжна фінансова звітність була у будь-який спосіб перевірена аудитором (аудиторською фірмою), то відповідні документи аудитора (аудиторської фірми) мають бути включені у повному обсязі до такої звітності. Якщо проміжна фінансова звітність не була перевірена аудитором (аудиторською фірмою), емітент повинен про це окремо зазначити у своїй проміжній фінансовій інформації.

Особливості проміжної фінансової звітності емітентів, які ведуть бухгалтерський облік та складають фінансову звітність за національними стандартами, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики.

{Абзац сімнадцятий частини п'ятої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом № 293-IX від 14.11.2019}

6. Строки, порядок і форми розкриття регулярної інформації про емітента (річної та проміжної) і відомостей, що містяться у такій інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, яка вживає заходів щодо розкриття зазначеної інформації.

7. Емітенти, які здійснили публічну пропозицію та/або цінні папери яких допущені до торгів на фондовій біржі, зобов'язані не пізніше 31 січня кожного року оприлюднювати на власному веб-сайті календарний план розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів або через особу, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників фондового ринку, та на власному веб-сайті інформації, документів та повідомлень, оприлюднення яких вимагається відповідно до законодавства, крім особливої інформації (далі - календарний план).

Порядок і форма розкриття календарного плану, а також вимоги щодо його змісту встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

8. Публічне акціонерне товариство, щодо акцій якого здійснено публічну пропозицію та/або акції якого допущені до торгів на фондовій біржі, а також банк зобов'язані розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті.

Публічне акціонерне товариство (крім банків), щодо акцій якого не здійснено публічну пропозицію, зобов'язано розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті, крім вимог частини п'ятої цієї статті.

Емітент, щодо інших цінних паперів, крім акцій, якого здійснено публічну пропозицію та/або цінні папери якого допущені до торгів на фондовій біржі, зобов'язаний розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті, крім вимог **пунктів 7-11 та 21** частини третьої та **пунктів 9, 10** частини п'ятої цієї статті.

Приватне акціонерне товариство (щодо інших цінних паперів, крім акцій, якого не здійснено публічну пропозицію) зобов'язано розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті, крім вимог **пунктів 6, 7, 8, 10, 20** частини третьої та **частини п'ятої** цієї статті. При цьому для товариства, зазначеного у цьому абзаці, аудиторський висновок розкривається у разі проходження аудиту.

Пункт 5 частини третьої цієї статті не застосовується до приватного акціонерного товариства (крім того, яке здійснило публічну пропозицію інших цінних паперів, крім акцій) у частині підтвердження аудитором (аудиторською фірмою) річної фінансової звітності.

Емітент, який не є акціонерним товариством та який не здійснював публічну пропозицію інших цінних паперів, крім акцій, та цінні папери якого не допущені до торгів на фондовій біржі, зобов'язаний розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті за винятком вимог **пунктів 6-21** частини третьої та **частини п'ятої** цієї статті.

Вимоги цієї статті не застосовуються до емітентів таких видів цінних паперів:

- 1) державні облігації;
- 2) казначейські зобов'язання;
- 3) облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;
- 4) облігації місцевих позик.

Особливості подання та оприлюднення регулярної інформації інститутами спільного інвестування встановлюються законодавством.

9. Відповідальність за повноту розкриття інформації, передбаченої цією статтею, несе емітент та/або особа, що здійснює управлінські функції в ньому.

{Стаття 40 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 40¹. Звіт керівництва

1. Річний звіт керівництва, який включається до річної інформації про емітента відповідно до **статті 40** цього Закону, повинен містити достовірний огляд розвитку емітента та його діяльності за звітний період, включно з описом ризиків та невизначеностей, з якими стикається емітент у своїй господарській діяльності.

Річний звіт керівництва готується відповідно до вимог Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Річний звіт керівництва повинен містити:

- 1) вірогідні перспективи подальшого розвитку емітента;
- 2) інформацію про розвиток емітента;
- 3) інформацію про укладення деривативів або вчинення правочинів щодо похідних цінних паперів емітентом, якщо це впливає на оцінку його активів, зобов'язань, фінансового стану і доходів або витрат емітента, зокрема інформацію про:

а) завдання та політику емітента щодо управління фінансовими ризиками, у тому числі політику щодо страхування кожного основного виду прогнозованої операції, для якої використовуються операції хеджування;

б) схильність емітента до цінових ризиків, кредитного ризику, ризику ліквідності та/або ризику грошових потоків;

4) звіт про корпоративне управління.

3. Якщо емітент є фінансовою установою, звіт про корпоративне управління готується відповідно до вимог цього Закону та [Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг"](#).

Якщо емітент не є фінансовою установою, звіт про корпоративне управління готується відповідно до вимог цього Закону.

Звіт про корпоративне управління повинен містити:

1) посилання на:

а) власний кодекс корпоративного управління, яким керується емітент;

б) кодекс корпоративного управління фондової біржі, об'єднання юридичних осіб або інший кодекс корпоративного управління, який емітент добровільно вирішив застосовувати;

в) всю відповідну інформацію про практику корпоративного управління, застосовувану понад визначені законодавством вимоги.

Якщо робиться посилання на кодекс корпоративного управління, зазначений у підпунктах "а" або "б", емітент також надає посилання, де відповідні тексти перебувають у публічному доступі. Якщо робиться посилання на інформацію, зазначену в підпункті "в", емітент надає інформацію про практику корпоративного управління;

2) якщо емітент відхиляється від положень кодексу корпоративного управління, зазначеного в підпунктах "а" або "б" пункту 1 цієї частини, - пояснення із сторони емітента, від яких частин кодексу корпоративного управління такий емітент відхиляється і причини таких відхилень. Якщо емітент прийняв рішення не застосовувати деякі положення кодексу корпоративного управління, зазначеного в підпунктах "а" або "б" пункту 1 цієї частини, він обґрунтовує причини таких дій;

3) інформацію про проведені загальні збори акціонерів (учасників) та загальний опис прийнятих на зборах рішень;

4) персональний склад наглядової ради та колегіального виконавчого органу (за наявності) емітента, їхніх комітетів (за наявності), інформацію про проведені засідання та загальний опис прийнятих на них рішень;

- 5) опис основних характеристик систем внутрішнього контролю і управління ризиками емітента;
- 6) перелік осіб, які прямо або опосередковано є власниками значного пакета акцій емітента;
- 7) інформацію про будь-які обмеження прав участі та голосування акціонерів (учасників) на загальних зборах емітента;
- 8) порядок призначення та звільнення посадових осіб емітента;
- 9) повноваження посадових осіб емітента.

Емітент зобов'язаний залучити аудитора (аудиторську фірму), який повинен висловити свою думку щодо інформації, зазначеної у пунктах 5-9 цієї частини, а також перевірити інформацію, зазначену в пунктах 1-4 цієї частини. Така інформація включається до складу звіту про корпоративне управління емітента.

4. Проміжний звіт керівництва повинен щонайменше містити вказівки на важливі події, які відбулися упродовж звітного періоду, та їх вплив на проміжну фінансову звітність, а також опис основних ризиків та невизначеностей.

{Закон доповнено статтею 40^а згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 41. Особлива інформація про емітента

1. Особлива інформація про емітента - інформація, до якої належать відомості про:
 - 1) прийняття рішення про розміщення цінних паперів на суму, що перевищує 25 відсотків статутного капіталу;
 - 2) прийняття рішення про викуп власних акцій, крім акцій корпоративних інвестиційних фондів інтервального та відкритого типу;
 - 3) наявність, строк дії та сторони акціонерного договору;
 - 4) факти включення/виключення цінних паперів до біржового реєстру фондової біржі;
 - 5) прийняття рішення про надання згоди на вчинення значних правочинів або про попереднє надання згоди на вчинення таких правочинів, або прийняття рішення про надання згоди на вчинення правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість;
- 6) осіб, заінтересованих у вчиненні товариством правочинів із заінтересованістю, та обставини, існування яких створює заінтересованість;
- 7) зміну складу посадових осіб емітента;
- 8) зміну акціонерів, яким належать голосуючі акції, розмір пакета яких стає більшим, меншим або рівним пороговому значенню пакета акцій;
- 9) зміну осіб, яким належить право голосу за акціями, сумарна кількість прав за якими стає більшою, меншою або рівною пороговому значенню пакета акцій;
- 10) зміну осіб, які є власниками фінансових інструментів, пов'язаних з голосуючими акціями акціонерного товариства, у разі якщо сумарна кількість прав за такими акціями стає більшою, меншою або рівною пороговому значенню пакета акцій. У випадку зміни осіб,

передбаченої цим пунктом, особи, які ведуть облік прав власності на зазначені фінансові інструменти, зобов'язані надавати емітенту інформацію на його запит;

- 11) рішення емітента про утворення, припинення його філій, представництв;
- 12) рішення вищого органу емітента про зменшення статутного капіталу;
- 13) порушення провадження у справі про відшкодування емітенту збитків, завданих посадовою особою такого емітента;
- 14) порушення справи про банкрутство емітента, винесення ухвали про його санацію;
- 15) рішення вищого органу емітента або суду про припинення або банкрутство емітента;
- 16) повідомлення про викуп акцій понад порогові значення пакета акцій;
- 17) зміни до статуту, пов'язані із зміною прав акціонерів;
- 18) кількість голосуючих акцій та розмір статутного капіталу за результатами його збільшення або зменшення;
- 19) набуття прямо або опосередковано особою (особами, що діють спільно) з урахуванням кількості акцій, що належать їй та її афілійованим особам, контрольного пакета акцій із зазначенням інформації про найвищу ціну придбання акцій за останні 12 місяців у процесі такого набуття, імені (найменування) власника (власників), коду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (для юридичної особи - резидента), коду/номера з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента) власника (власників);
- 20) набуття прямо або опосередковано особою (особами, що діють спільно) з урахуванням кількості акцій, що належать їй та її афілійованим особам, значного контрольного пакета акцій із зазначенням інформації про найвищу ціну придбання акцій за останні 12 місяців у процесі такого набуття, імені (найменування) власника (власників), коду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (для юридичної особи - резидента), коду/номера з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента) власника (власників);
- 21) набуття прямо або опосередковано особою (особами, що діють спільно) з урахуванням кількості акцій, які належать їй та її афілійованим особам, домінуючого контрольного пакета акцій із зазначенням інформації про найвищу ціну придбання акцій за останні 12 місяців у процесі такого набуття, імені (найменування) власника (власників), коду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (для юридичної особи - резидента), коду/номера з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента) власника (власників).

{Зміни до частини першої статті 41 див. в Законі № 1984-VIII від 23.03.2017}

2. Строки, порядок і форми розкриття особливої інформації про емітента та додаткових відомостей, що містяться у такій інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку..

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює додаткові вимоги до розкриття особливої інформації про емітента та вживає заходів щодо її розкриття.

4. Публічне акціонерне товариство та банк зобов'язані розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті.

Приватне акціонерне товариство зобов'язано розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті, крім вимог **пунктів 3, 9, 10, 16-18 та 20** частини першої цієї статті.

Емітент, який не є акціонерним товариством та щодо інших цінних паперів, крім акцій, якого здійснено публічну пропозицію, та/або цінні папери якого допущені до торгів на фондовій біржі, зобов'язаний розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті, крім вимог **пунктів 2, 3, 5, 8-10, 16-21** частини першої цієї статті.

Емітент, який не є акціонерним товариством та щодо цінних паперів якого не здійснено публічну пропозицію, та цінні папери якого не допущені до торгів на фондовій біржі, не зобов'язаний розкривати інформацію відповідно до вимог цієї статті.

Вимоги цієї статті не застосовуються до емітентів таких видів цінних паперів:

- 1) державні облігації;
- 2) казначейські зобов'язання;
- 3) облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;
- 4) облігації місцевих позик.

{Стаття 41 в редакції Закону № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 41¹. Особливості розкриття інформації іноземними емітентами

1. Звітним періодом для складання річної інформації про іноземного емітента може бути календарний рік або інший проміжок часу тривалістю 12 місяців, дата початку та закінчення якого визначається за законодавством держави походження такого іноземного емітента (далі - фінансовий рік іноземного емітента).

2. Якщо фінансовий рік іноземного емітента є відмінним від календарного року, річна інформація про такого іноземного емітента підлягає оприлюдненню ним не пізніше завершення четвертого місяця, наступного за звітним, фінансового року іноземного емітента.

3. Фінансова звітність іноземного емітента має бути складена відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності.

Іноземний емітент, акції якого допущені до торгів на фондовій біржі в Україні, зобов'язаний забезпечити додаткове розкриття інформації, передбаченої **статтею 64¹** Закону України "Про акціонерні товариства", а також інформації про скликання та проведення загальних зборів акціонерів в обсязі, не меншому за встановлений Законом України "Про акціонерні товариства".

{Закон доповнено статтею 41^а згідно із Законом № 2210-VIII від 16.11.2017}

Стаття 42. Розкриття інформації, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів

1. Інформація, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів, розкривається у випадках та порядку, визначених Законом України "Про депозитарну систему України".

2. Інформація про власників пакетів голосуючих акцій (5 відсотків і більше) акціонерних товариств подається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку депозитарною установою, на рахунку в цінних паперах якої в Центральному депозитарії обліковуються акції акціонерного товариства, у строки, порядку та за формою, що встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{Абзац перший частини другої статті 42 в редакції Закону № 2418-VIII від 15.05.2018}

Інформація про власників пакетів голосуючих акцій (5 відсотків і більше) акціонерних товариств є відкритою і оприлюднюється в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку шляхом розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних про ринок цінних паперів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Така інформація обов'язково має містити розмір пакета такого власника із зазначенням відсотка, кількості, типу та/або класу належних такому власнику акцій та відомості про власника із зазначенням імені (найменування) власника, коду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (для юридичної особи - резидента) або коду/номера з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента) власника.

{Абзац другий частини другої статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2418-VIII від 15.05.2018}

{Статтю 42 доповнено новою частиною згідно із Законом № 1983-VIII від 23.03.2017}

{Стаття 42 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2756-VI від 02.12.2010, № 5042-VI від 04.07.2012, № 406-VII від 04.07.2013; в редакції Закону № 5178-VI від 06.07.2012}

Стаття 43. Розкриття інформації про професійних учасників фондового ринку

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забезпечує оприлюднення інформації про професійних учасників фондового ринку (номер, дата видачі та строк дії ліцензії, обсяг повноважень згідно з ліцензією, керівник та уповноважена особа, що діє від його імені).

Стаття 44. Інсайдерська інформація

1. Інсайдерська інформація - неоприлюднена інформація про емітента, його цінні папери та похідні (деривативи), що перебувають в обігу на фондовій біржі, або правочини щодо них, у разі якщо оприлюднення такої інформації може істотно вплинути на вартість цінних паперів та похідних (деривативів), та яка підлягає оприлюдненню відповідно до вимог, встановлених цим Законом.

2. Інформація щодо оцінки вартості цінних паперів та/або фінансово-господарського стану емітента, якщо вона отримана виключно на основі оприлюдненої інформації або інформації з інших публічних джерел, не заборонених законодавством, не є інсайдерською інформацією.

3. Інформація не вважається інсайдерською з моменту її оприлюднення відповідно до закону.

{Стаття 44 в редакції Закону № 3306-VI від 22.04.2011}

Стаття 45. Заборона використання інсайдерської інформації

1. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією, забороняється:

{Абзац перший частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3306-VI від 22.04.2011}

вчиняти з використанням інсайдерської інформації на власну користь або на користь інших осіб правочини, спрямовані на придбання або відчуження цінних паперів та похідних (деривативів), яких стосується інсайдерська інформація, до моменту оприлюднення такої інформації;

{Абзац другий частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3306-VI від 22.04.2011}

передавати інсайдерську інформацію або надавати доступ до неї іншим особам, крім розкриття інформації в межах виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законодавством;

давати будь-якій особі рекомендації стосовно придбання або відчуження цінних паперів та похідних (деривативів), щодо яких він володіє інсайдерською інформацією, до моменту оприлюднення такої інформації.

{Абзац четвертий частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3306-VI від 22.04.2011}

2. Фондова біржа повинна повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про операції з цінними паперами та/або похідними (деривативами), які здійснюються на такій фондовій біржі, у разі, якщо існує підозра в тому, що під час здійснення таких операцій використовується або може бути використана інсайдерська інформація.

{Частина друга статті 45 в редакції Закону № 3306-VI від 22.04.2011}

{Частина третю статті 45 виключено на підставі Закону № 3306-VI від 22.04.2011}

3. Відповідальність за протиправне використання інсайдерської інформації встановлюється законом.

Стаття 46. Реклама цінних паперів та фондового ринку

1. Реклама цінних паперів та фондового ринку регулюється Законом України "Про рекламу" з урахуванням норм цього Закону та Закону України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні".

{Стаття 46 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Розділ VI РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Стаття 47. Регулювання ринку цінних паперів

1. Регулювання фондового ринку здійснює держава та саморегулівні організації.
2. Державне регулювання ринку цінних паперів здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, а також інші державні органи у межах своїх повноважень, визначених законом.

Стаття 48. Об'єднання професійних учасників фондового ринку

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку може об'єднувати учасників, які здійснюють різні види професійної діяльності на фондовому ринку, і має бути зареєстровано в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Умовою прийняття рішення про реєстрацію об'єднання професійних учасників фондового ринку є його відповідність таким вимогам:

об'єднання повинно включати не менше 35 відсотків професійних учасників фондового ринку за кожним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом, які воно об'єднує;

наявність правил і стандартів професійної діяльності на фондовому ринку, що є обов'язковими для виконання всіма членами об'єднання;

статус неприбуткової організації;

наявність у власності для забезпечення статутної діяльності активів у розмірі не менше 600 тисяч гривень.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку зобов'язане дотримуватися вимог, встановлених цією статтею, протягом усього періоду своєї діяльності.

Підставою для відмови в реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку може бути:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог цієї частини.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову в реєстрації об'єднання, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для його реєстрації як об'єднання професійних учасників фондового ринку.

Анулювання реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в таких випадках:

на підставі відповідної заяви об'єднання професійних учасників фондового ринку;

невиконання об'єднання професійних учасників фондового ринку рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту невідповідності об'єднання професійних учасників фондового ринку вимогам, встановленим цією частиною.

2. Об'єднання професійних учасників фондового ринку набуває статусу саморегулювальної організації (далі - СРО) за певним видом професійної діяльності на фондовому ринку з дня надання йому статусу СРО Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Порядок надання об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статусу СРО та позбавлення такого статусу встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог цього Закону.

Одне об'єднання професійних учасників ринку цінних паперів може набути статус СРО за декількома видами професійної діяльності на фондовому ринку за умови дотримання вимог частини третьої цієї статті.

Набуття об'єднанням статусу СРО професійних учасників фондового ринку, вступ до нього професійних учасників фондового ринку, прийняття правил, положень та інших документів СРО професійних учасників фондового ринку та внесення змін до них не належать до узгоджених дій суб'єктів господарювання.

Після надання об'єднанню професійних учасників фондового ринку статусу СРО за певним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів професійні учасники фондового ринку, які є членами інших професійних об'єднань, що зареєстровані Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за цим видом професійної діяльності, повинні у тримісячний строк стати членами такої СРО та бути її членами протягом всього строку наявності в неї статусу СРО.

3. Для набуття статусу СРО об'єднання професійних учасників фондового ринку повинно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку необхідні документи та відповідати таким вимогам:

об'єднувати більше 75 відсотків професійних учасників фондового ринку за одним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом;

мати затверджені внутрішні документи СРО (внутрішні правила СРО, Правила (стандарт) професійної діяльності на фондовому ринку, інші внутрішні документи СРО) для реалізації визначених статутом об'єднання функцій;

керівник та заступники керівника виконавчого органу СРО, керівники структурних підрозділів СРО не можуть перебувати у трудових відносинах із членами СРО та прямо або опосередковано бути пов'язаними відносинами контролю з членами СРО, мати судимість за корисливі чи посадові злочини, не зняту або не погашену в установленому законом порядку, та повинні мати стаж роботи на фондовому ринку не менше п'яти років.

Вимоги щодо приміщень СРО, технічного забезпечення та програмного забезпечення, кваліфікаційні вимоги до керівників СРО, вимоги до розміру активів СРО встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

СРО зобов'язана дотримуватися вимог, установлених цією статтею, протягом всього строку чинності свідоцтва, передбаченого частиною четвертою цієї статті.

4. За результатами розгляду поданих об'єднанням документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку своїм рішенням надає об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статус СРО та видає відповідне свідоцтво про надання статусу саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку (далі - свідоцтво СРО), строк дії якого встановлюється рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку і не може бути меншим п'яти років, або своїм вмотивованим рішенням відмовляє в наданні статусу СРО.

Підставою для відмови в наданні статусу СРО є:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання як СРО;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог частини третьої цієї статті.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову у наданні об'єднанню статусу СРО, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для набуття статусу СРО.

5. Позбавлення статусу СРО здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у таких випадках:

на підставі заяви СРО про скасування Комісією свідоцтва СРО;

невиконання СРО рішень Комісії, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Комісією факту невідповідності СРО вимогам, встановленим цією статтею.

{Стаття 48 в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Стаття 49. Повноваження об'єднання професійних учасників фондового ринку та саморегульованої організації професійних учасників ринку цінних паперів

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, має такі повноваження:

1) впровадження норм професійної етики у практичній діяльності учасників об'єднання;

2) розроблення і затвердження методичних рекомендацій щодо провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку;

3) впровадження ефективних механізмів розв'язання спорів, пов'язаних з професійною діяльністю учасників об'єднання;

4) моніторинг дотримання Статуту та внутрішніх документів об'єднання його учасниками.

2. СРО, крім повноважень, зазначених у частині першій цієї статті, додатково має такі повноваження:

1) розроблення і затвердження обов'язкових для виконання членами СРО Правил (стандартів) провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку, за винятком тих Правил (стандартів), які прямо встановлені законом;

2) розроблення заходів, спрямованих на запобігання порушенням членами СРО норм законодавства та внутрішніх документів СРО, у тому числі при припиненні ними своєї професійної діяльності;

3) застосування заходів дисциплінарного впливу до членів СРО у разі виявлення порушень Статуту СРО, внутрішніх документів СРО.

3. Об'єднання професійних учасників фондового ринку (включаючи СРО) можуть виконувати інші повноваження, передбачені законом та статутом такого об'єднання, якщо передбачені в ньому повноваження не суперечать вимогам законодавства, а СРО може додатково виконувати також і повноваження, передбачені у відповідному рішенні Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про делегування повноважень з регулювання фондового ринку, прийнятому відповідно до частини п'ятої цієї статті.

4. СРО несе відповідальність за невиконання чи неналежне виконання покладених на неї повноважень у встановленому законодавством порядку.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може делегувати СРО повноваження з регулювання фондового ринку, визначені законами України, в установленому нею порядку за заявою цієї СРО.

У місячний строк після отримання заяви від СРО Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про делегування або відмову в делегуванні СРО повноважень.

У рішенні про делегування СРО повноважень зазначаються:

найменування СРО, якій делегуються повноваження;

повноваження, які делегуються;

строк, на який делегуються повноваження, який не може бути більшим, ніж строк чинності свідоцтва СРО;

порядок державного контролю за здійсненням делегованих повноважень.

Рішення про делегування СРО повноважень підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України як нормативно-правовий акт та оприлюдненню відповідно до законодавства.

{Стаття 49 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2388-VI від 01.07.2010; в редакції Закону № 5042-VI від 04.07.2012}

Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім:

частини третьої статті 8, яка набирає чинності через 2 роки з дня опублікування цього Закону;

абзацу другого підпункту четвертого пункту третього розділу VII "Прикінцеві положення", який набирає чинності через 2 роки з дня опублікування цього Закону;

частини першої статті 48, яка набирає чинності через 3 роки з дня опублікування цього Закону.

2. З набранням чинності цим Законом втрачають чинність:

Закон України "Про цінні папери і фондову біржу" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 38, ст. 508; 1992 р., № 47, ст. 645; 1995 р., № 14, ст. 90, ст. 93; 1996 р., № 40, ст. 185; 1997 р., № 45, ст. 285; 1999 р., № 26, ст. 213, № 31, ст. 252; 2003 р., № 30, ст. 247, № 38, ст. 313; 2004 р., № 13, ст. 181, № 19, ст. 271; 2005 р., № 42, ст. 465; 2006 р., № 13, ст. 110);

Постанова Верховної Ради Української РСР від 18 червня 1991 року "Про порядок введення в дію Закону Української РСР "Про цінні папери і фондову біржу" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 38, ст. 509).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 232¹ такого змісту:

"Стаття 232¹. Розголошення або використання неоприлюдненої інформації про емітента або його цінні папери

Умисне розголошення або інше використання не опублікованої або не оприлюдненої в інший спосіб інформації про емітента, його цінні папери або правочини щодо них (інсайдерська інформація) особою, якій ця інформація відома у зв'язку з професійною чи службовою діяльністю, якщо воно завдало істотної матеріальної шкоди інтересам держави або інтересам юридичних чи фізичних осіб, -

карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років";

{Підпункт 2 пункту 3 розділу VII втратив чинність на підставі Кодексу № 4651-VI від 13.04.2012}

3) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144; 2006 р., № 13, ст. 110):

у другому реченні частини другої статті 163 слова "ощадні сертифікати" замінити словами "ощадні (депозитні) сертифікати";

частини четверту, п'яту і сьому статті 164 викласти в такій редакції:

"4. Суб'єкти господарювання, виключною діяльністю яких є діяльність з управління активами інститутів спільного інвестування, мають право випускати інвестиційні сертифікати.

5. Установи банків, що приймають на депонування кошти від юридичних осіб та громадян, видають їм письмові свідоцтва, які посвідчують право вкладників на одержання після закінчення встановленого строку депозиту і відсотків по ньому (ощадні (депозитні) сертифікати)";

"7. Суб'єкти господарювання мають право в порядку, встановленому законом, випускати в обіг векселі - боргові цінні папери, які посвідчують безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя (векселедержателю)";

частину другу статті 356 виключити;

частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

"1. Для забезпечення функціонування ринку цінних паперів утворюється фондова біржа. Порядок утворення та провадження діяльності фондової біржі визначається законом";

4) у **Цивільному кодексі України** (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

частину другу статті 158 виключити;

у частині першій статті 194 слова "випустила" та "випуску" замінити відповідно словами "розмістила" та "розміщення";

у пункті 3 частини першої статті 195 та частині другій статті 197 слово "випуску" замінити словом "розміщення";

у частині третій статті 195 слово "випускатися" замінити словом "існувати";

у частині першій статті 198:

у першому реченні слово "випустила" замінити словом "розмістила";

друге речення після слова "володільця" доповнити словом "ордерного";

5) у **Законі України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні"** (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292; 1998 р., № 10, ст. 36; 1999 р., № 38, ст. 339; 2001 р., № 21, ст. 103; 2002 р., № 16, ст. 114, № 17, ст. 117, № 29, ст. 194; 2004 р., № 13, ст. 181; 2005 р., № 42, ст. 465, ст. 466, № 48, ст. 481; 2006 р., № 13, ст. 110, № 16, ст. 134):

абзаци третій, четвертий, шостий-восьмий статті 1 виключити;

назву та частини першу і другу статті 4 викласти в такій редакції:

"Стаття 4. Діяльність на ринку цінних паперів, що підлягає ліцензуванню

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку видає ліцензії на такі види діяльності на ринку цінних паперів:

1) брокерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів (зокрема договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи;

2) дилерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів щодо цінних паперів від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом;

3) андеррайтинг - розміщення (підписка, продаж) цінних паперів торговцем цінними паперами за дорученням, від імені та за рахунок емітента;

4) діяльність з управління цінними паперами - діяльність, яка провадиться торговцем цінними паперами від свого імені за винагороду протягом визначеного строку на підставі договору про управління переданими йому цінними паперами та грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери, а також отриманими в процесі цього управління цінними паперами та грошовими коштами, які належать на праві власності установнику управління, в його інтересах або в інтересах визначених ним третіх осіб;

5) діяльність з управління активами - професійна діяльність учасника фондового ринку - компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від власного імені або на підставі відповідного договору про управління активами, які належать інституційним інвесторам на праві власності;

6) діяльність з управління іпотечним покриттям - діяльність, що здійснюється за винагороду банком чи іншою фінансовою установою згідно з відповідним договором про управління іпотечним покриттям;

7) депозитарна діяльність депозитарію цінних паперів - діяльність з надання послуг щодо зберігання цінних паперів, обслуговування правочинів щодо цінних паперів на рахунках зберігачів цінних паперів, а також операцій емітента щодо випущених ними цінних паперів;

8) депозитарна діяльність зберігача цінних паперів - діяльність з надання послуг щодо зберігання цінних паперів, обслуговування правочинів щодо цінних паперів на рахунках власників цінних паперів;

9) діяльність із ведення реєстру власників іменних цінних паперів - збір, фіксація, обробка, зберігання та надання даних, які складають систему реєстру власників іменних цінних паперів, щодо іменних цінних паперів, їх емітентів і власників;

10) діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку - діяльність професійного учасника фондового ринку (організатора торгівлі) із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно попиту і пропозицій, проведення регулярних торгів фінансовими інструментами за встановленими правилами, централізованого укладання і виконання договорів щодо фінансових інструментів, у тому числі здійснення клірингу та розрахунків за ними, та розв'язання спорів між членами організатора торгівлі;

11) розрахунково-клірингова діяльність - діяльність з визначення взаємних зобов'язань за договорами щодо цінних паперів і розрахунків за ними.

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку, в разі здійснення професійними учасниками ринку цінних паперів декількох видів діяльності, передбачених частиною першою цієї статті, може видавати один бланк ліцензії на такі види діяльності";

у частині другій статті 7:

пункт 13 викласти в такій редакції:

"13) здійснює контроль за дотриманням законодавства і призначає державних представників на фондових біржах, у депозитаріях і торговельно-інформаційних системах";

доповнити пунктом 14¹ такого змісту:

"14) встановлює зразок та видає свідоцтво про реєстрацію об'єднання професійних учасників фондового ринку як саморегульованої організації";

статтю 17 виключити;

б) у Законі України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62):

частину четверту статті 25 доповнити абзацом такого змісту:

"використовувати інформацію про доход за цінними паперами або величину отриманого емітентом у минулому прибутку без вказівки на те, що цей прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому";

частину першу статті 26 доповнити абзацами такого змісту:

"Міністерство фінансів України - щодо реклами державних цінних паперів;

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку - щодо реклами на фондовому ринку";

7) абзац другий частини першої статті 27 Закону України від 22 грудня 2005 року "Про іпотечні облигації" після слів "обігу іпотечних облигацій" доповнити словами "іпотечного покриття та діяльності управителя іпотечним покриттям";

8) підпункт "ф" пункту 3 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 "Про державне мито" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 30, ст. 229; 2004 р., № 2, ст. 6; 2006 р., № 16, ст. 134) після слів "а також за посвідчення договорів" доповнити словом "відступлення".

4. Учасники фондового ринку протягом трьох років після набрання чинності цим Законом повинні привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

Учасники фондового ринку, які мають ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, протягом трьох років після набрання чинності цим Законом провадять свою діяльність відповідно до виданих ліцензій. Учасники фондового ринку, які мають ліцензію на право провадження діяльності з організації торгівлі на ринку цінних паперів, провадять діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку як організатори торгівлі.

Після закінчення строку дії ліцензії провадження відповідного виду професійної діяльності дозволяється за умови отримання нової ліцензії згідно із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України та Національному банку України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення до Закону України "Про платіжні системи та переказ грошей в Україні" змін, що стосуються відкриття торговцем цінними паперами рахунка для свого клієнта з метою провадження діяльності з управління цінними паперами.

6. Дія цього Закону не поширюється на емісії цінних паперів, рішення про які були прийняті до набрання чинності цим Законом.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

Rostyslav
Kurinko

Материал с Блога Ростислава Куриного, профессионала в области устойчивого развития, стратегического управления и корпоративной социальной ответственности (КСО), а также интегрированных коммуникаций и корпоративной отчетности <http://kurinko.com>

м. Київ
23 лютого 2006 року
№ 3480-IV

Компанія "Прем'єр бізнес консалтинг і комунікації" - лідери ринку в сфері стратегічного консалтингу, комплексної ESG-оценки компаній, комунікацій з інвесторами і устойчивого розвитку www.pbcc.com.ua